

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 24 Ἰανουαρίου 1879, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π.μ. συνελθόντων εἰκοσιτριῶν ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν Ἐταιρίας εἰς γενικὴν ἐπέτειον συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοὺς κατὰ τὰ εἰθισμένα ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου, μεθ' ὃ παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω ἔκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Κύριοι,

Περὶ τῶν ἐταίρων πρῶτον, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας, λέγομεν. Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον τῆς Ἐταιρίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι τακτικοὶ ἑννέα. Καθ' ὃ δὲ ἔχει δικαίωμα τὸ Συμβούλιον δυνάμει τοῦ τῆς Ἐταιρίας ὀργανισμοῦ, ὠνόμασε πρὸ μηνῶν τινῶν, ἐρμηνεῦον τὰ πάντων τῶν ἐταίρων αἰσθήματα, καὶ ἓνα ἐπιτίμιον πρόεδρον τῆς Ἐταιρίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ὑπουργὸν W. H. Waddington, ἄνδρα δοκιμώτατον ἐν ἀρχαιολόγοις καὶ ἐξόχως φιλέλληνα, ὅστις καὶ λαβὼν τὸ σταλὲν αὐτῷ δίπλωμα ἔγραψεν ἡμῖν φιλόφρονα ἀπάντησιν.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων ἐταίρων ἀπέθαναν τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, πέντε. Ὡς ἓνα τούτων ἐπενηθήσαμεν πρὸ μικροῦ τὸν

Γεώργιον Καραμάνον, ὅστις κυρίως τῆς Θέμιδος ὧν ὀπαδὸς εἶχε σέβας καὶ πρὸς τὰ τῶν προγόνων μνημεῖα, δι' ὃ καὶ ἤδη ἀπὸ τεσσαρακονταετίας συγκατηριθμεῖτο εἰς τοὺς ἐταίρους τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας, γενόμενος καὶ ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς ἰδρυτῶν, πολλὰ δὲ ἔτη καὶ ὡς σύμβουλος αὐτῆς καὶ ταμίας μετὰ πάσης προθυμίας καὶ τιμιότητος ὑπηρετήσε καὶ μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπεχώρησε τοῦ συμβουλίου ἕνεκα τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας του, κατέλιπε δὲ ἀποθανῶν μνήμην χρησίμου ἀνδρὸς εἰς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν πόλιν ταύτην κοινῶς καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐταιρίαν ἰδίως.

Αἱ σ υ ν δ ρ ο μ α ἰ τῶν τακτικῶν ἐταίρων ἦσαν μέτραι τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὰς καιρικὰς περιστάσεις, αἵτινες παρωχέτευον τὸ ἀργύριον ἀναγκαίως εἰς τισαύτας καὶ τηλικαύτας τοῦ ἔθνους χρείας.

Συνδρομὴν κατέβαλον ἐν ὄλῳ ἐταῖροι 110, καὶ δὴ 87 μὲν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 11 δὲ ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 12 δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δὲν περιέχονται τὰ συνδραμόντα σωματεῖα ἢ τοὶ κοινὰ, περὶ ὧν ἐφεξῆς.

Ἐν τούτοις τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους ἀνέβησαν εἰς ἰκανὸν ποσόν, τὸ μὲν ἕνεκα προσφορῶν τινῶν γενομένων ἐκτάκτως καὶ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπετείου χορηγίας, τὸ δὲ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικῷ λαχείου εἰσπράξεων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σύνηθες δημοσιευθῆ ἢ ἐν τέλει τῆς Ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν, τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Πητρουπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκη, ὅστις δίδει πρὸ ἐτῶν τακτικὴν συνδρομὴν δρ. 560. Ἐκτάκτως δὲ συνδρομὰς προσήνεγκαν οἱ ἐξῆς· ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Α. Ἐφαισιτίδης δρ. 1000 (νῦν τὸ δεύτερον), ὁ ἐν Ὁξωνίῳ τῆς Ἀγγλίας Archi-

bald H. Sayce δρ. 150, ὁ ἐν Πειραιεῖ Γ. Τζαννέτος δρ. 128.

Ἔτι μνημονευτέα εἶναι καὶ κοινὰ τινα ἦτοι σωματεῖα· τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ὅπερ, ὡς συνήθως, προσήνεγκε δρ. 1000 καὶ δῆμοί τινες καὶ ἱεραὶ μοναί. Ἐνῶ πέρυσιν ἐκ τῶν μονῶν οὐδεμίαν εἶχομεν ν' ἀναφέρωμεν ὡς συνδρομήτριαν, ἐκ δὲ τῶν δῆμων μόνους τρεῖς, τὸν τῶν Πειραιέων καὶ τὸν τῶν Ἑρμοπολιτῶν, τοὺς ἀπὸ ἐτῶν σταθερῶς ἐκτελοῦντας τὸ καθῆκον τοῦτο, ἔτι δὲ καὶ τὸν τῶν Μυρτουνητίων, ἐφέτος τῇ ἐπιμελείᾳ νομαρχῶν τινῶν καὶ ἐπάρχων καὶ ἀρχιερέων, ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου, ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν συνδρομὰς παρὰ 22 δῆμων καὶ παρὰ 14 μονῶν.

Ἄν κατορθώσῃ τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον καὶ τούτους τοὺς συνδρομητὰς ὡς ἐμόνους νὰ διατηρήσῃ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀδιαφοροῦντας νὰ προσελκύσῃ, θὰ ἔχῃ ἡ Ἑταιρία διαρκὲς καλὸν εἰσόδημα, διότι ἂν ἕκαστος τῶν σωματείων τούτων κατέβαλλεν ἐτησίως συνδρομὴν τινα ἀνάλογον τῆς εὐπορίας του, θὰ συνήγετο ὄχι εὐκαταφρόνητον ποσόν. Ἄλλ' ἂν καὶ κατὰ πόσον θὰ κατορθωθῇ τοῦτο, ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλωμεν, ἀφοῦ βλέπομεν, ὅτι δῆμοί μὲν 20, μοναὶ δὲ 19, περὶ ὧν ἐλάβομεν πρὸ ἐξ ἡδὴ μηνῶν ἐγγράφους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἄλλων διοικητικῶν ἀρχῶν ἀγγελίας, ὅτι ἐνέγραψαν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς των περὶ συνδρομῶν, ἀναβαίνοντα ἐν ὄλῳ εἰς δρ. 2021, ἀκόμη δὲν μας τὰ ἐπεψαν, εἰς δὲ δῆμος, ὅχι τῶν μικρῶν ἢ μεσαίων ἀλλὰ τῶν μεγάλων, καὶ ἔφασιν ἔκαμαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον κατὰ τοῦ νομάρχου, ὡς ἐπιβαλόντος δῆθεν αὐτῷ βᾶρος δυσβάστακτον καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐξάλειψιν, ὅχι ἐλάττωσιν, τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Ὡσαύτως τρεῖς μοναὶ τῶν μειζόνων ἔκαμαν ἔφασιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα ἄγνωστον ἔτι. Λυπεῖται πολὺ τὸ Συμβούλιον τοιαύτας ἀναφέρων γλισχρότητας πρὸς Ἑταιρίαν, ἣτις ἀπὸ ἐτῶν ἡδὴ τόσῃν πρόνοιαν ποιεῖται καὶ περὶ

τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων, διὰ τῆς καθόλου δὲ ἐνεργείας τῆς ὠφελεῖ καὶ τιμᾷ ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα.

Ἔργα τῆς Ἐταιρίας ἀρχαιολογικὰ ἔχομεν νὰ καταλέξωμεν τοῦ ἔτους τούτου πρῶτον ἀ ν α σ κ α φ ἄ ς.

Ἐν Ἀθήναις ἐσυνεχίσθη ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους πρὸς νότον τῆς ἀκροπόλεως ἀνασκαφὴ ἐπὶ μῆνας πέντε, μέχρι τῆς 17 Ἰουνίου 1878, ὅτε διεκόπη πρὸς καιρόν, ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον δέον ἔκρινεν εἰς ἄλλα ἔργα νὰ τρέψῃ τὴν προσοχὴν του, ἐπανελήφθη δὲ πάλιν τῆ 4 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη ἐξετάθη ἐπὶ μεγάλην γῆς ἔκτασιν ἀπὸ τοῦ ὠδείου τοῦ Ἡρώδου μέχρι τοῦ νοτιοανατολικοῦ ἄκρου τῆς πέτρας τῆς ἀκροπόλεως, γινομένων τῶν ἔργων πρὸ τῆς ἀναδειχθείσης πέρυσιν ἑκατονεξήκονταμέτρου στοᾶς (ἣτις δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ὀριστικὸν ὄνομα, ἀφοῦ σχεδὸν ἀπώλεσε τὸ πρότερον τὸ Εὐμένειον)· καὶ ἐν ταῖς παρόδοις καὶ τῆ σκηῆ τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, ὡς καὶ νοτιοανατολικῶς αὐτοῦ. Καὶ κατὰ μὲν τὰ δυτικώτερα μέρη τῆς ἐκτάσεως ταύτης τὰ ἔργα ἦσαν μᾶλλον ἀνακαθάρσεις καὶ διαλύσεις ἀχρήστων μεταγενεστέρων κτισμάτων, πρὸς ἀνάδειξιν καλλίονα τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θεάτρου, κατὰ δὲ τὰ ἀνατολικά μέρη καὶ χωμάτων στρώματα μεγάλα ἐδέησε νὰ ἀποκομισθῶσιν.

Βραχέως δὲ καὶ μᾶλλον ὑπομνηστικῶς θὰ εἴπωμεν τὰ περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, ἐπειδὴ εἰδήσεις περὶ αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν ἤδη πολλαὶ ἐν τοῖς ἐνταῦθα ἐκδιδομένοις περιοδικοῖς τὸ παρελθὸν θέρος (*). Ἀρχόμεθα δὲ τοῦ λόγου ἀπὸ δυσμῶν.

Πρὸς νότον τῆς σκηῆς τοῦ Ὀδείου τοῦ Ἡρώδου ἐγένοντό τινες σκαφαί, αἵτινες ἐδείξαν περιέργα τινα διαλείμ-

(*) Ἴδε Ἀθηναίου τόμ. ζ' σελ. 74—77.

Ἔτι καὶ Mittheilung. d. deutsch. archaeol. Institut. III Jahrg. 2 Heft.

Καὶ ἐν τῇ ἐφημερίδι Ὄρα ἐγράφησάν τινα ἄρθρα ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας, ἴσως δὲ καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπερ ἡμᾶς διέλαθεν.

ματα λίθων ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ παχέος πωρίνου τοίχου τῆς σκηνῆς, περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ὁποίων δίκαιοι εἶναι ν' ἀποφανθῶσι οἱ ἀρχιτεκτονικοί.

Τὰ δύομορφα ἐκεῖνα μεταγενέστερα γεμίσματα πολλῶν ἀψίδων τῆς ἑκατονεξηκονταμέτρου στοᾶς ἐξηρέθησαν, καὶ νῦν ἡ γραμμὴ αὐτῶν παρέχει εἰς τὸν θεατὴν εὐαρεστοτέραν ὄψιν ἢ πρότερον, προσεγένετο δὲ καὶ κέρδος γλυπτῶν τι-
νῶν ἢ ἐνεπιγράφων λίθων, οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν ὄντες ἐντε-
τειχισμένοι.

Καθηρέθη μία τῶν τριῶν δυτικωτάτων ἀντηρίδων τῆς στοᾶς ἡ μεσαία, ὡς τὸ ἤξιζε, εὖσα μεταγενέστερον κτίσμα. Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι δύο αἱ ἐπιπροσθούσαι ἔτι τῷ μαρμαρίνῳ τοίχῳ θέλουσι καθαιρεθῆ ἐν χρόνῳ εὐθέτῳ, ὅταν δηλ. πλείονες πεισθῶσι περὶ τοῦ ἀναγκαίου τῆς καθαιρέ-
σεως τῶν χυδαίων τούτων προσκτισμάτων τὰ ὅποια ὡς διὰ
νὰ ἀπατῶσι τὸν κόσμον ἔχουν ἐπάνω των περιθέον μαρμά-
ρινον γεῖσον εἰλημμένον ἐξ ἄλλης παλαιότερας οἰκοδομῆς
καὶ ἀνάστροφα τεθειμένον. Ἄλλ' οὕτω τὸ Συμβούλιον ἀνέ-
καθεν ἔβαινεν εἰς τὰ τοιαῦτα μετὰ περισκέψεως. Πέρυσι δηλ.
εἶχον καθαιρεθῆ μόνον αἱ τέσσαρες ὀγκωδέστεραι καὶ ἀτχη-
μότεραι ἀντηρίδες αἱ πρὸς ἀνατολάς, αἱ ὅποια ἀνέδωκαν
ἐκ τῶν κόλπων των καὶ οὐκ ὀλίγους γλυπτοὺς καὶ ἐνεπι-
γράφους λίθους.

Ἡ μαρμαρίνη κρηπίς τῆς στοᾶς διεκόπτετο ἀηδῶς ὑπὸ
τὴν ια'. ἐκ δυσμῶν ἀψίδα διὰ τινος γεμίματος ἐκ μεγάλων
πωρίνων λίθων ἠνωμένων μὲ κεράμους καὶ τίτανον, ἐνῶ ἐν-
θεν καὶ ἐνθεν αὐτοῦ ἐφαίνοντο βραχεῖαι παραστάδες μαρμά-
ριναί δεικνύουσαι, ὅτι ὑπολανθάνει τι ἐκεῖ. Ἐξηρέθησαν λοι-
πὸν οἱ πώρινοι λίθοι καὶ ἀνεφάνη ἐσωτέρῳ μαρμαρίνῳ πλάξ,
ὁμοία ταῖς ἄλλαις τῆς κρηπίδος, ἔχουσα δὲ αὐλακὰς τινὰς
καὶ τρύπας πρὸς ἀπόρροίαν τῶν ὑδάτων τῶν κατερχομένων
ἐκ τοῦ ἄνωθεν καὶ ὀπίσω τῆς στοᾶς ὑψηλοῦ χώρου, ἐνθα

ὑπάρχει μεγαλόλιθον κτιστὸν τετράγωνον φρέαρ ὅπερ διὰ σύριγγος συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ τῆς στοᾶς τοίχου. Εἶχον δὲ εὐρεθῆ παρ' ἡμῶν βεβυσμέναι ἀμμοκονία αἰ αὐλακες καὶ αἰ τρύπαι τῆς μαρμαρίνης πλακός, ἀλλὰ τώρα διανοιχθεῖσαι ποιοῦσι τὸ ἔργον των καθὼς πρὸ αἰώνων, ἐνῶ πέρυσιν ἔτι τὸ ὕδωρ ἔρρεεν ἐξ ἄλλου τινὸς τετραγώνου ἀνοίγματος, πεποιημένου ἐν τῷ ἀνωτέρω μεταγενεστέρῳ τοίχῳ.

Σπουδαιότερον δέ τι ἀναφέρομεν τὸ ἐξῆς. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ θεμέλια σ τ ο ᾶ ς, προσερειδομένης τῷ νοτιωτάτῳ τοίχῳ τῆς σκηῆς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ἀφοῦ ἐγένετο τοῦ ἐκεῖ ἐδάφους ἀνακάθαρσις ἐπιμελῆς καὶ τελεία. Ἡ στοὰ αὕτη, ἣτις ἦτο ἀναπεπταμένη πρὸς νότον, παρέσχεν ἤδη εἰς τινὰς ἀφορμὴν λόγων καὶ θέλει ἔτι παράσχει, ὡς ἐλπίζομεν.

Σπουδαῖον καὶ τότε, ὅτι, ἀφοῦ οἱ ἀνατολικῶς τοῦ θεάτρου μεγάλοι σωροὶ χωμάτων ἀπεκκρίσθησαν, ἐφάνησαν οἱ ἐξω τοῖχοι τῆς ὑποδομῆς τοῦ κοίλου αὐτοῦ ὅποιοι ἦσαν τὸ πάλαι, ὅλως δηλ. ἄλλοιοι τῶν κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν, διότι ἀντὶ τῆς κανονικῆς ἐκεῖ κυκλοτεροῦς γραμμῆς ἔχομεν ἐδῶ ἀνώμαλόν τινα ζητσοειδῆ γραμμὴν, μετὰ τινος σημαντικῆς προεκβολῆς πρὸς ἀνατολὰς. Καὶ ἄλλας δ' ἔχει ἀνωμαλίας τὸ μέρος τοῦτο τὸ ἀνατολικὸν κάτω κατὰ τὴν πρὸς βορρᾶν καμπὴν τῆς ἐξω γωνίας τῆς παρόδου, ἃς νομίζομεν ὅτι ἔλλειψις χώρου ὑπηγόρευσε ἐν τὸν παλαιὸν ἀρχιτέκτονα καὶ περὶ ὧν δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα πλειότερον νὰ ἐκταθῶμεν. Θέλει τὰς δεῖξει τὸ συνεκδοθησόμενον τῇ ἐκθέσει ταύτῃ διάγραμμα.

Ἐν τῇ δυτικῇ δὲ παρόδῳ τοῦ θεάτρου διελύσαμεν, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῇ, συστάδας τινὰς ὀγκώδεις μαρμαρίνας, προσερειδομένας τῷ ἀρχαίῳ πωρίνῳ τοίχῳ, διότι πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀναγνωρισθῆ, ὅτι ἦσαν αὗται μεταγενέστερα προσκτίσματα καὶ ἴσως διὰ ὀχυρωματικῶν λόγων. Ἀντημεί-

φθημεν δὲ ὄχι μετρίως ἐκ τῶν ἐξαχθέντων αὐτόθεν ἐνεπιγράφων βάθρων, ὧν αἱ ἐπιγεγραμμένοι ἐπιφάνεια ἦσαν ἐπιμελέστατα ἀποκεχυμένα, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἐν παλαιοῖς σχετικῶς χρόνοις τὰ ἔργα ταῦτα ἐγένοντο, ὅτε ἐφρόντιζον ἔτι οἱ ἄνθρωποι καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς εὐπρεπείας, διότι καὶ ἄλλως μετὰ φιλοκαλίας τινὸς ἦσαν ἡρμοσμένοι αἱ συστάδες, δι' ὃ καὶ ἐφείσθη αὐτῶν ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία δεκαπέντε ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἀποκαλύψεως, ἕως οὗ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ μοιραίου αὐτῶν χρόνου, ὅμως δὲ ὄχι ἀπασῶν ἔτι, διότι ἀφήσαμεν πρὸς τὸ παρὸν δύο ἐξ αὐτῶν δι' ἄλλην εὐκαιρίαν. Ἐκ τῆς καθαιρέσεως ταύτης τῶν συστάδων πρὸς ταῖς ἐπιγραφαῖς προέκυψε ἡ μέλλεινὰ προκύψη καὶ ἄλλο κέρδος, ἡ ἀκριβέστερα γινῶσις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς διαθέσεως τοῦ μέρους τούτου τοῦ θεάτρου, ἧτις μέχρι τοῦδε ἦτο πολὺ αἰνιγματώδης (*).

Καθηρέθη δὲ καὶ εἰς τῶν χειρίστων μεταγενεστέρων παραλλήλων τοίχων τῆς σκηνῆς, ὁ πρῶτος ὀπίσω τοῦ προσκηνίου (**), οὐδενὸς ὧν ἄξιος. Γενομένων δὲ καὶ ἄλλων τινῶν ἀνακαθάρσεων ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς σκηνῆς, παρετηρήθη καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ τελευταῖος παράλληλος τοῖχος πρὸς νότον, ἐκεῖνος ἔφ' οὗ εἴπομεν ὅτι προσερείδετο ἐξωθεν ἡ στοά, ἔχει ἔσωθεν ἐξ σχίδια (niches) ἀρχῆθεν πεποιημένα ἐν ἀποστάσεσι συμμετρικῶς, κολοβά δὲ τανῦν ἄνωθεν, πρὸς ποίαν χρῆσιν, ἀδῆλον ἡμῖν. Εἶναι δὲ καὶ ἐπεσκευασμένος ὁ τοῖχος οὗτος ἐνιαχοῦ. Τὸ δὲ ἐν μέσῳ αὐτοῦ πλατὺ ἄνοιγμα φαίνεται πως ἀρχαῖον.

(*) Λεπτομέρειαί τινες περὶ τῶν παρόδων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς μαρμαρίνων συστάδων, ἐνταῦθα παραλείπομεναι, ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀθηναίου τόμ. 5^ο. σελ. 377.

(**) Εἶναι οὗτος ὁ ἐν τῷ ἰχνογραφίματι τοῦ θεάτρου, τῷ ἐκδοθέντι ἐν Ἑρμῆ. Ἀρχαιολ. β'. περ. πίν. Μ, ἔχων ἐπάνω του τὰ στοιχεῖα Χ, Ψ, Φ.

Τὸν δὲ ἀνατολικῶς τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου χῶρον τὸν ἱκανῶς ὑψούμενον κατὰ φύσιν καὶ πλησιάζοντα τῇ πέτρᾳ τῆς Ἀκροπόλεως ἔνθα αὕτη κάμπτει ὡς ἀκρωτήριον, ἀνεσκάψαμεν εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν καὶ πέραν τῆς προμνησθείσης ἐκείνης τοίχου προεκβολῆς, χωρήσαντες ἔτι καὶ πρὸς τὰ κάτω, διότι ἤλπίζομεν νὰ εὑρωμέν τι τοῦ ἐκεῖ που ὑποτιθεμένου Ὁδείου, ἀλλ' οὐδὲν εὑρομεν δυστυχῶς εἰμὴ τειχία ἄσημα, πιθανῶς λείψανα εὐτελῶν ποτε οἰκήσεων, καὶ λάκκους καὶ φρέατα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ δὲν ἀποβάλλομεν τὴν ἐλπίδα σπουδαίων ἀνακαλύψεων καὶ κατὰ ταῦτα τὰ μέρη, ὅταν ποτὲ, ὡς εὐχόμεθα, εὐκολυνθῇ ἡ Ἐταιρία νὰ ἐξακολουθήσῃ περαιτέρω πρὸς νότον καὶ ἀνατολὰς τὴν ἀνασκαφήν.

Ἀνεσκάψαμεν ἔτι δύο τρία μέρη τοῦ πρὸς νότον τῆς σκηνῆς κατωτέρου καὶ σχεδὸν ἐπιπέδου χώρου. Καὶ πρῶτον ἠθελήσαμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἓνα θεμέλιον τοίχον ἐκ πωρίνων λίθων, ἀναφανέντα πρὸ ἐτῶν πλησίον τῆς νῦν λεωφόρου καὶ παραλλήλως αὐτῇ χωροῦντα ἐπὶ μέτρα περίπου 40 ἀπὸ δυσμῶν πρὸς τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Παρασκευῆς. Ἡ σκαφή ἔδειξεν ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ὑδραγωγεῖα κεράμεια παλαιὰ οὐκ ὀλίγα, αὐτὸν δὲ τὸν τοίχον τεθεμελιωμένον εἰς ἱκανὸν βάθος, διότι σώζονται αὐτοῦ 8 τοῦλάχιστον δόμοι λίθων, στρέφοντα δὲ κατ' ὀρθὴν γωνίαν πλησίον τοῦ ἐκκλησιδίου πρὸς βορρᾶν οὕτως, ὥστε τὸ ἐκκλησιδίου μένει ἔξω. Ἴσως δὲν ἦτό ποτε ἐκτισμένους ὁ τοίχος οὗτος πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἢ μόνον διὰ νὰ συνέχῃ τὸν ὑψηλότερον πρὸς βορρᾶν χῶρον, τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς αὐτοῦ τέρμα, εἰ καὶ δὲν ἐξητάσθη ἀκόμη ἀρκούντως, φαίνεται ὅμως στρέφον κατ' ἀμβλείαν πολὺ γωνίαν πρὸς βορρᾶν καὶ εἶναι ἐκεῖ ἐπεσκευασμένον εὐτελῶς. Ἀπωτέρω δὲ πρὸς δύοσιν τοῖχοι ἄλλοι εὐτελέστεροι ἐφάνησαν κατὰ μῆκος χωροῦντες μετὰ καὶ ὑδραγωγείων παρομαρτούντων, καὶ τέλος ἐφάνησαν ὄντες εἰς συνέχειάν τινα, ἀλλ' ἴσως ὄχι ὀργανικὴν, πρὸς ἕν κ τ ἰ σ μ α

πάνυ περιέρχον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ χεῖλους τῆς λεωφόρου ἦτο τέως κεκρυμμένον. Εἶναι τοῦτο ἐκ λίθων καὶ κεράμων ὀπτῶν τεχνηέντως ὠκοδομημένον, σχήματος καθόλου μὲν εἰπεῖν στρογγύλου, ἔχον δ' ἐν τῷ κέντρῳ ἐξάγωνον μικρὰν δεξαμενὴν, περίξ δ' ἐν ἀποστάσει τοίχον χωρισμένον εἰς ἕξ ὡς ὑποθέτομεν ἀντιστοίχους ταῖς πλευραῖς τῆς δεξαμενῆς εἰσοχὰς κογχοειδεῖς, ὧν ἐκάστη πάλιν ἔχει ἀνὰ τρεῖς κόγχας ἧται νύμφας (niches), οὐχὶ κατὰ κοινὸν τρόπον κατεσκευασμένας καὶ μεγέθους τόσου ὅσον νὰ χωρῇ ἐν αὐταῖς ἀνδρόμηκες ἀγάλμα. Στέγη ἢ θόλος τοῦ κτίσματος δὲν διεσώθη καὶ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὰ πλησίον ὑδραγωγεῖα οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε ἐφάνη σαφῆς, εἰ καὶ τοῦτο μάλιστα προσεδοκᾶτο, διότι φαίνεται ὅτι ἦτο τὸ κτίσμα βαλανεῖον ἢ Νυμφαῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν ἢ Βυζαντινῶν χρόνων. Ἰνα δὲ βεβαιωθῶμεν περὶ τοῦ στρογγύλου σχήματός του, ἦτο χρεῖα νὰ σκάψωμεν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς λεωφόρου, καὶ ἐζητήσαμεν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ παρεκτραπῇ ἐπὶ μικρὸν ἢ γραμμὴ τῆς λεωφόρου, ἀλλὰ δὲν ἐλάβομεν ἀπάντησιν. Σκαφὴ δέ τις, ἣν ἐπὶ τοῦ καταντικρῦ χεῖλους τῆς λεωφόρου καὶ ἐπὶ ἰδιωτικοῦ ἀγροῦ ἐποίησαμεν, ἔδειξε μὲν τοίχους τινὰς δυναμένους πῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνέχεια τοῦ κτίσματος τούτου, ἀλλ' ὄχι μετὰ βεβαιότητος. Ὅθεν καὶ ὡς μὴ ἔχοντες ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, ἐπληρώσαμεν πάλιν τὸν ἀνοιχθέντα βόθρον καὶ κατεκαλύψαμεν τοὺς φανέντας τοίχους, περιμένοντες ἄλλον καιρὸν εὐνοϊκώτερον. Ὅσα δὲ ἐν τῷ πολυκόγχῳ μέρει τοῦ κτίσματος εὑρομεν κινητὰ ἀρχαῖα, βάρρα τινὰ ἐνεπίγραφα κτ.τ., ἦσαν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ οὐδεμίαν πληροφορίαν περὶ αὐτοῦ τοῦ κτίσματος ἔδωκαν.

Ἄπας δὲ ὁ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας τοῦ Ὁδείου μέχρι τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Παρασκευῆς ἀνασκαφεῖς χῶρος περιεφράχθη προσωρινῶς διὰ αἵμασιᾶς ἐκ λίθων μεγάλων αὐτῆς τῆς ἀνασκαφῆς, μέχρις οὔ, συντελουμένων πασῶν τῶν

ἐν αὐτῷ ἔτι ἀναγκαίων ἀνακαθάρσεων, οὐνηθῆν ἢ ἀποφασίση τι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον περὶ εὐπρεπεστέρως καὶ ἀσφαλεστέρως περιφράξεως, ἂν ὅμως ἀρθῆ ἐκ τοῦ μέσου καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη μεγάλη δυσκολία, ἣτις παντοῦ, ὡς μὴ ὄφελε, τὴν Ἑταιρίαν, ὅπου σκάψη, παρακολουθεῖ ὡς ἡ σκιά τὸ σῶμα, ἢ δυσκολία λέγομεν ἢ ἐκ τῆς γειτνιασσεως οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἰδιωτικῶν, εἰσχωρούντων ὡς σφῆνες εἰς τοὺς τόπους τῶν ἀνασκαφῶν ἢ καὶ δημοσίων ὁδῶν καὶ πλατειῶν, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἡ Ἑταιρία ἐξουσίαν καὶ ὧν τὴν ἀπόκτησιν ἢ μεταρρύθμισιν σπανιώτατα κατορθώνει, διὰ τοῦτο δὲ ἀναγκαζομένη ἢ ἀφίγη ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπεριφράκτους καὶ ἀπεριποίητους τοὺς ἀνεσκαμμενους τόπους κατακρίνεται ὡς ἀμελοῦσα νὰ ποιῆ τὸ δέον, καὶ σιγᾶ μὲν τὸ πλεῖστον, ὡς οὐκ ἔχουσα ἐν τῷ στόματι ἐλεγμούς, μελετᾶ δὲ καὶ ἀπεκδέχεται τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ ἀπὸ τινος γενναίου νομοθετήματος, τροποποιούντος οὐσιωδῶς τὴν διαχάραξιν ὁδῶν τινων καὶ πλατειῶν καὶ κανονίζοντος τὴν λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἐκχώρησιν γηπέδων μετὰ μετρίαν ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιωτῶν, χάριν τῆς ἀρχαιολογίας.

Εἰς πάντα τὰ εἰρημμένα μέρη τῆς ἀνασκαφῆς, ἐκτὸς τῶν φανέντων κτισμάτων, εὐρέθη πλῆθος ἀρχαίων κινητῶν διαφοροῦ ὕλης καὶ τέχνης, τὰ ὅποια ἄνευ ἐξαίρεσεως ἦσαν ἀτάκτως παρακεχωσμένα ἢ ἐντετειχισμένα ἐκεῖ ὅπου εὐρέθησαν, οὐδὲν δὲ κατὰ χώραν κείμενον, ὅπου τὸ πρῶτον ἰδρύθη. Καὶ τινὰ μὲν αὐτῶν βεβαίως εἶχον ῥιφθῆ ἄνωθεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ἄλλα δὲ ἐκ τῶν κάτω πλησίον τε καὶ μακρὰν κειμένων ποτὲ κτισμάτων, ἔτι καὶ τῶν πέραν τοῦ Ἰλισσοῦ ταφείων, εἶχον μετακομισθῆ ἐν παλαιοῖς ἤδη χρόνοις εἰς τούτους τοὺς τόπους, ἀπλῶς ὡς ὕλικόν εἰς οἰκοδομὰς ἀθλίας καὶ εἰς ἐπισκευὰς χρησιμεύσαντα, τοῦθ' ὅπερ ἐκ τῆς ποιότητός των ἀσφαλῶς συμπεραίνεται. Καὶ οὕτως ὅμως ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἕκαστον αὐτῶν ἀξίαν καὶ συντελοῦσι πρὸς γνῶσιν

πληρεστέραν τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν προπατόρων ἡμῶν καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν καὶ τέχνης. Ἐκθεσις δὲ περὶ αὐτῶν λεπτομερῆς καὶ ἐκτίμησις εἰδικὴ ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ περιληφθῆ ἔν λογοδοσίᾳ, οἷα ἡ παροῦσα, δίδομεν ὅπως πέ-
 ρυσι καὶ προπέρυσι, ἀπαρίθμησιν τῶν εὐρεθέντων τούτων
 κινήτων κατὰ εἶδη, ἐξηγμένην ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῶν
 ἀνασκαφῶν.

Εὐρέθησαν λοιπὸν ἀπὸ τῆς 16 Ἰανουαρίου 1878 μέχρι
 τῆς 17 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς 5 Δε-
 κεμβρίου μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς καὶ ἔτους τάδε.

Λίθινα.

Α'. Γλυπτὰ

περιφερῆ (ἐν οἷς καὶ ἐν Αἰγυπτιακὸν εἰδώλιον κατα- κεκαλυμμένον μὲ ἱερογλυφικὰ καὶ ἄλλα μορφώ- ματα)	107	
ἀνάγλυφα διάφορα	14	
» ἀναθηματικὰ τῷ Ἀσκληπιῷ	2	
ἀρχιτεκτονικὰ μέλη	51	
σκεύη διάφορα	14	188

Β'. Ἐπιγραφαί

ψηφίσματα	14	
ταμιακαὶ ἀναγραφαί	2	
ἀγωνιστικαὶ ἢ χορηγικαὶ	4	
κτισμάτων ἐπιγραφαὶ ἢ ὄροι	2	
ἀναθηματικαὶ (ἐν αἷς δύο τῷ Διονύσῳ)	9	
τιμητικαὶ	10	
ἐπιτύμβιοι (ἐν αἷς δύο Χριστιανικαὶ)	17	
ἀδιάγνωστα εἰσέτι ἐπιγραφῶν τεμάχια	23	81

Γ'. Νομίσματα

ἀργυροῦν Τουρκικὸν	1	
χαλκᾶ (τὰ πλείεστα Ῥωμαϊκὰ καὶ Βυζαντινὰ)	47	48

Δ'. Διάφορα ἄλλα πράγματα

χρυσά	2	
χαλκὰ	6	
ὑάλινον	1	
ὀστέϊνον	1	
πήλινα· λύχνοι	7	
ἀγγεῖα ἢ τεμάχια αὐτῶν	9	
κωνικὰ καὶ ἀρτοειδῆ διάτρητα	4	
κέρμμοι διάφοροι	18	
λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι	6	54
Τὸ ὅλον κομμάτια		371

Ἄν δὲ τὸ ὅλον τοῦτο πρὸς εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερον τοῦ πέρυσιν ἢ προπέρυσιν συναχθέντος, ἐνθυμητέον, ὅτι μόλις ἐξ μηνῶν ἐργασίας εἶναι εὐρήματα ταῦτα, οὐχὶ δώδεκα, ἔπειτα ὅτι κατὰ μέγα μέρος οἱ τόποι, ἐν οἷς τὰ εὐρεθέντα ταῦτα εὐρέθησαν, εἶχον ἤδη πρότερον μέχρι τινὸς ἀνασκαφῆ πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, ἰδίως οἱ περὶ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου καὶ οἱ πρὸς τὴν λεωφόρον· ὅμως δὲ καὶ οὕτω ἀνέδωκαν οἱ τόποι οὗτοι πάνυ ἀνελπίστως τὰς τελευταίας τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέρας, πρὸς τισιν ἄλλοις περιέργοις, μάλιστα γλυπτὰ τινὰ ἔργα ἀξιόλογα, δύο κεφαλὰς μεγάλας Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων (*) ἱκανῶς διατηρουμένας καὶ ἓνα κορμὸν κολοσσαίου Σειληνοῦ (ἀπὸ τοῦ κάτω χεῖλους καὶ τῆς γενειάδος μέχρι μέσων τῶν μηρῶν), ἐξ ἐκείνων τῶν ποτὲ ἢ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου κοσμούντων ἢ μᾶλλον ἴσως τὴν κατὰ νῶτον τῆς σκηνῆς στοάν, περὶ ἧς εἶπομεν πρὸ μικροῦ. Ἐγένοντο νῦν Σειληνοὶ, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ θεάτρου ἀνασκαφῆς μέχρι τοῦδε εὐρεθέντες, οἱ πάντες ἕξ, καὶ εἶναι δύο μεγεθῶν, πρώτου καὶ δευτέρου, τριῶν δὲ σχημάτων, ὡς ὄντες ἀνευ βλάβης τῆς καθόλου οἰκογενειακῆς ὁμοιότητος, ἐρῶνθ-

(*) Περὶ τούτων βραχέα τινὰ ἐγράφησαν ἐν Ἀθηναίου τόμ. ζ'. σελ. 290.

μισμένοι διαφόρως κατὰ τὰς χρείας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἰς ἣν ὑπερέτουν. Εἷς δὲ μόνον αὐτῶν σώζει τώρα τὴν κεφαλὴν ὀλόκληρον. Πλὴν δὲ τῶν μεγάλων ἐξ κορμῶν ὑπάρχουσι καὶ ἔνδεκα ἄλλα μείζονα ἢ ἐλάσσονα τεμάχια σκελῶν καὶ βραχιόνων, τὰ ὅποια συνηγάγομεν ἐσχάτως πάντα ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τοῦ θεάτρου.

Ἡ μελέτη τῶν ἀξιοπεριέργων τούτων ἔργων τῆς γλυπτικῆς, ὄντων πάντων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης πάνυ καλῆς, δὲν ἔγινε, καθ' ὅσον ἠξέυρομεν, μέχρι τοῦδε τελεία παρὰ τῶν ἀρμοδίων καὶ εἶναι ἐλπίς, ὅταν ποτὲ γίνῃ δεόντως, νὰ παράσχη οὐσιώδη πορίσματα διὰ τὴν τῆς πόλεως οἰκοδομικὴν ἱστορίαν ὡς καὶ τὴν τῆς τέχνης (*). Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν συνεπληρώθη ἀκόμη ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ποτὲ ὑπαρξάντων ἐδῶ Σειληνῶν. Θὰ ἦσαν, ὡς ἐκ τεκμηρίων τινῶν εἰκάζομεν, πλείονες ἀρχῆθεν, καὶ ὄντως ἄπορον καθίσταται, πῶς ὁ Πausanias ὁ τὸν β'. μετὰ Χρ. αἰῶνα ἰδὼν καὶ περιγράφας ὅπως οὖν τὸ θέατρον, δὲν ἠξίωσε νὰ μνημονεύσῃ αὐτῶν, ὄντων τοιούτων καὶ τηλικούτων, διότι δυσπαράδεκτον πάνυ τὸ νὰ ὑποθέσῃ τις αὐτοὺς κατασκευασθέντας μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ περιηγητοῦ, καὶ λοιπὸν ῥητέον ἢ ὅτι ἀπεσιώπησεν αὐτοὺς, ὅπως ἀπεσιώπησε δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ τὴν Πνύκα καὶ τὸ Λεωκόριον καὶ τὴν Ἀττάλου στοᾶν καὶ τὸ ὠρολόγιον τοῦ Ἀνδρονίκου καὶ τὸ κτίσμα τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος καὶ τὸν ναὸν τῆς θεᾶς Ῥώμης καὶ τινὰ ἄλλα, ἢ ὅτι ἐν τῷ περὶ τοῦ θεάτρου κεφαλαίῳ χάσμα τι θὰ ὑπάρχει τοῦ κειμένου, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συγγραφῆς ταύτης κριτικοὶ τινες παραδέχονται χά-

(*) Ἡ μόνη, ὅσον ἠξέυρω, πραγματεία περὶ ἐνὸς τῶν Σειληνῶν τούτων εἶναι ἡ τοῦ Eug. Piot ἐν Comptes rendus de l'Acad. des inser. 1869, p. 23, et s. ὅστις λέγει, ὅτι τέσσαρας Σειληνοὺς ἐν τῷ Λούβρῳ τῶν Παρισίων καὶ ἓνα ἐν Στοχάδμῃ ἀνεγνώρισεν ὡς ὁμοίους τῷ ἐν Ἀθήναις, ὅθεν καὶ εἰκάξει, ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν πάντες κατάγονται.

σματα. Ἄλλ' ἄς μεταβῶμεν εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἄλλων ἔργων τοῦ ἔτους.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μυκῆναις κατ' ἐξακολούθησιν τῆς ἀπὸ πέρουςιν, ἦν ἡ Ἐταιρία εἶχεν ἀναλάβει, ἵνα συμπληρώσῃ δεόντως τὸ ἔργον τοῦ δόκτορος Σχλείμανν τοῦ πρώτου ἀνακαλύψαντος ἐκεῖ τὰ πασίγνωστα ἤδη καταστάντα τῶν παναρχαίων χρόνων μνημεῖα. Διήρκεσαν μῆνας τινὰς εἰς διάφορα μέρη ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Π. Σταματάκη ἐργασίαι, ὧν ἡ ἔκθεσις ἐν καιρῷ θέλει δημοσιευθῆ. Ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα τόγε νῦν ἀναφέρομεν τὴν γενομένην ἀνακάθαρσιν τῆς μακρᾶς εἰσόδου ἧται τοῦ δρόμου τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως, δι' ἧς ἀνακαθάρσεως πρῶτον νῦν ἐφάνη τὸ ὄλον σχῆμα καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ τέως ἀτελῶς γνωριζομένου κτίσματος καὶ ἦλθαν εἰς ὄψιν τῶν ἀρχαιολόγων καὶ οὐκ ὀλίγα καὶ σημαντικὰ τεμάχια τοῦ ποτὲ πολυτελοῦς αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ κόσμου, τὰ ὅποια, μετὰ καὶ τῶν εἰς Λονδῖνον καὶ Μόναχον ἤδη πρῶην ἀπαχθέντων, παρέχουσι νῦν πληρέστερα τὰ στοιχεῖα τῆς αὐτοῦ ὀργανικῆς μορφῆς εἰς τοὺς φιλοτιμουμένους νὰ ἀνερευνῶσι τὰς κατὰ τέχνην ἰδέας τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν, Περιέφραξε δὲ ἡ Ἐταιρία καὶ διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων τὴν εἰσόδον τοῦ δρόμου τούτου ὡς καὶ τὴν πύλην τῶν λεόντων, ἔργα τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ ἐποθοῦντο καὶ νῦν ἐτετέλεσθησαν. Ὅσα δὲ ἐν ταῖς διαφόροις ἐργασίαις εὑρέθησαν κινητὰ ἀρχαῖα, καὶ τινὰ ἐκ τῶν ἤδη πρότερον γενομένων γνωστῶν, οἷον αἱ μεγάλαι πύρινα πλάκες τοῦ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κυκλικοῦ τῶν τάφων ἔρκους, αἱ ἔχουσαι τὰ ἀρχαῖα ἀνάγλυφα, ταῦτα πάντα πληρώσαντα 27 κιβώτια ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ ἠνοίχθησαν μὲν καὶ ἐξετέθησαν προχείρως ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἐξετελέσθη πάντων ἡ ὀριστικὴ ἐν θήκαις τοποθέτησις. Ἐδαπανήθησαν δραχμῶν ἐννέα χιλιάδες καὶ πλέον.

Τρίτῃ ἀνασκαφῇ ἐγένετο ἐνὸς παναρχαίου τάφου παρὰ

τὸ Ἡρατεῖον, βορειοδυτικῶς τῶν αὐτοῦ ἐρειπίων. Εἶχε γνωσθῆ ἡ ὑπαρξίς του ἤδη ἀπὸ τοῦ 1872, ὡς ἐν τινι τῶν προηγουμένων λογοδοσιῶν εἶπομεν, νῦν δ' ἐξετελέσθη ἡ ἀνασκαφή του ἀπὸ 26 Μαρτίου ἕως 6 Μαΐου 1878 δαπάνη τῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ ἐφόρου Π. Σταματάκη, ὅστις τὴν πρὸς τὴν Ἑταιρίαν σταλεῖσαν μακρὰν περὶ τούτου ἐκθεσιν ἐδημοσίευσεν ἤδη πρὸ δύο μηνῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενῳ περιοδικῷ τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος (*), προσθεὶς καὶ κατάλογον πάντων τῶν εὑρεθέντων κτερισμάτων καὶ πίνακα, ἐν ᾧ τὸ σχέδιον τοῦ τάφου καὶ εἰκόνες τινῶν ἐκ τῶν εὑρεθέντων ἀρχαίων. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ὁ τάφος οὗτος γενικῶς εἰπεῖν εἶναι ὅμοιος τῷ θησαυρῷ τοῦ Ἀτρέως, ἀλλὰ μικρότερος καὶ εὐτελέστερος τὴν κατασκευὴν, πάντως ὅμως περιέργος διὰ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς ἀναλογίας ἃς παρέχει πρὸς τοὺς ἐν Μυκῆναις καὶ Σπάρτᾳ τάφους καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς κτερίσματα.

Τετάρτη τις ἀνασκαφὴ ἐν Ν α υ π λ ί ω ἐπεχειρήθη τὸν παρελθόντα Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον, ἀλλὰ δὲν ἐπροχώρησεν, ἔνεκα κωλυμάτων, τὰ ὅποια παρενέβαλον ἰδιῶται, ὡς συνήθως τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας.

Ὑπῆρχον ἐκεῖ ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς κλιτύος τοῦ Παλαμηδίου σπηλαιά τινα μικρὰ ἐν τῇ πέτρᾳ λελαξευμένα, γνωστὰ εἰς πάντας τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ξένους περιηγητάς, μόνον δὲ διεφώνουν οὗτοι, ἂν εἶναι ταῦτα τὰ ὑπὸ Στράβωνος (8, 6) ὡς ἐκεῖ ὑπάρχοντα ἀναφερόμενα «Κυκλώπεια σπήλαια καὶ ἐν αὐταῖς οἰκοδομητοὶ λαβύρινθοι» ἢ ἂν ἐκεῖνα ζητητέα ἀλλαχοῦ, ἐπειδὴ τὰ ὑπάρχοντα δὲν παρουσιάζουσιν ὑπογείους διόδους ἐπιδεχομένους τὸ ὄνομα λαβυρίνθων. Ἀλλὰ τὸ παρελθὸν θέρους τὸ μὲν ἐκ τύχης τὸ δὲ ἐκ προ-

(*) Mittheil. d. deutsch. arch. Institut. III Jahrg. 3tes Heft. σελ. 271—286.

θέσεως εἶχον γίνεαι παρὰ διαφόρων σκαφαί τινες εἰς τὰ σπή-
λαια ταῦτα καὶ εἶχον εὑρεθῆ τινα ὄστᾶ ἀνθρώπων καὶ συν-
τρίμματα ἀγγείων. Ὅθεν ὁ ἐκ τῶν τῆς Ἑταιρίας συμβού-
λων Εὐθ. Καστόρχης διατρίβων κατὰ μῆνα Λύγουστον ἐν
Ναυπλίᾳ ἔκρινε καλὸν νὰ ποιήσῃ διὰ σκαφῆς ἐρεύνας εἰς
τινα ἐξ αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐφάνη, ὅτι ἐν γένει τὰ φαινόμενα
ταῦτα σπήλαια ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ σχέδιον τοὺς ἐν Σπάτα
παναρχαίους τάφους μετὰ δρόμων ἢ εἰσόδων, καὶ ὅτι ἦσαν
σεσυλημένοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρό-
νοις. Ἀναχωρήσας δὲ μετὰ δύο ἡμέρας ἀνέθηκεν εἰς τὸν
ἐκεῖ Ἴω. Κονδάκην δικηγόρον τὴν περαιτέρω ἔρευναν, ὅστις
καὶ τὴν ἐξετέλεσεν ἐφ' ἡμέρας τινὰς καὶ ἔκθεσιν περὶ τοῦ
ἔργου ἔπεμψεν εἰς Ἀθήνας καὶ τὰ εὑρεθέντα κτερίσματα
καὶ ὄστᾶ νεκρῶν ὡσαύτως· ταῦτα δὲ παρατεθέντα τοῖς ἐκ
Σπάτα ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ εὐρύνουσι τὸν ὀρίζοντα τῶν ἀρ-
χαιολογικῶν γνώσεων διὰ ἀντιπαραβολῆς καὶ ἄλλως. Λε-
πτομέρειαι περὶ τοῦ ἔργου τούτου παρὰ τοῦ Εὐθ. Καστόρ-
χη καὶ ἡ μνησθεῖσα ἔκθεσις τοῦ Κονδάκη ἐδημοσιεύθησαν
ἤδη ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ἐνθα καὶ
σχέδια δύο τάφων καὶ εἰκόνες τινῶν ἐκ τῶν εὑρεθέντων κτε-
ρισμάτων, οἷον εἰδωλίων πηλίνων, ἀγγείων κτλ. Μετὰ ταῦτα
ἡ Ἑταιρία ἠθέλησε νὰ ἐκτείνῃ ἐπὶ πλέον τὰς ἐρεύνας διὰ
τοῦ ἐφόρου Σταματάκη καὶ τότε οἱ ἔχοντες ἐπὶ τῶν τόπων
ἀξιώσεις κυριότητος ἠναντιώθησαν, καὶ τὸ πρᾶγμα μένει
οὕτω ἀκόμῃ. Ὁ δὲ Σταματάκης κατὰ παραγγελίαν τῆς
Ἑταιρίας ἐτράπη εἰς ἄλλο ἔργον.

Εἰς κάθαρσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου τῆς παρὰ τὸ Κε-
φαλάρι Ἄργους ἀρχαίας πυραμίδος καὶ μετὰ ταῦτα
εἰς περισυναγωγὴν τῶν ἀρχαίων τῶν διεσκορπισμένων ἐν
Ἄργει καὶ τοῖς περιχώροις καὶ μετακόμισιν αὐτῶν εἰς τὴν
ἐκεῖ δημοτικὴν συλλογὴν. Ἐγένοντο ταῦτα κατὰ τοὺς τε-
λευταίους δύο μῆνας τοῦ ἔτους, καὶ ἔκθεσις περὶ αὐτῶν θέ-

λει ἐν καιρῷ ὑποβλήθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον παρὰ τοῦ ἐπιστατήσαντος, ὅστις ὁμως τοῦτο ἐδήλωσε προχειρῶς περὶ τῆς πυραμίδος, ὅτι «ἐν αὐτῇ οὐδὲν σημεῖον τάφου εὐρέθη, μόνον ἐν τῷ μέσῳ περίπου αὐτῆς εὐρέθη λίθος μετὰ μεγάλης κοιλότητος, ἐν εἴδει βωμοῦ, ἐξ ἐκείνων οἵτινες εὐρίσκονται εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος» (*).

Ἐπισκευὴν ἀρχαίου κτίσματος ἀναγκαίαν καταστάσαν πρὸ πολλοῦ καὶ ἀποφασισθεῖσαν, συντελεσθεῖσαν δὲ τὸ ἔτος τοῦτο ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν τὴν τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ ὑπὸ τὴν Πινακοθήκην· συνετέλεσε δὲ αὐτὴν τὸ Συμβούλιον κατὰ σχέδιον τοῦ συναδέλφου ἡμῶν ἀρχιτέκτονος Λυσάνδρου Καφταντζόγλου, ὅστις κατὰ τὸ εἶδος ἐτήρησεν ἀκριβῶς τὴν ἀρχαίαν γραμμὴν καὶ τὴν τεχνοτροπίαν τῆς οἰκοδομίας, μεταχειρισθεὶς καὶ τινὰς τῶν σφοτέρων ἀρχαίων πωρίνων πλίνθων τῆς γωνίας ὅπου τοῦτο ἦτο δυνατόν, πρὸς τεκμηρίωσιν πλείονα τοῦ ὅτι ἐν τῇ ἐπισκευῇ δὲν ἔγινε παρέκκλισις τῆς ἀρχαίας γραμμῆς οὔτε χρῆσις ἀλλοίου ὕλικου (**). Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δραχμαὶ 6119,75. Ἐτι ἐδαπανήθησαν εἰς ἀλλοίας τινὰς ἐπισκευὰς, γινομένας ἀναγκαίως σχεδὸν καθ' ἕκαστον ἔτος, τὰς τῶν αὐλογύρων τῆς Ἀττάλου στοᾶς καὶ τῶν περιοχῶν τοῦ Κατηφόρη καὶ τῶν Γιγάντων δρ.140,25.

Ἄ γ ο ρ α ἰ δὲ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν

(*) Περιγραφή τῆς πυραμίδος ταύτης λεπτομερῆς, καθ' ὅσον ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ τοῦτο ἄνευ ἐρεύνης διὰ τῆς σκαπάνης καὶ ἄνευ ἐξαγωγῆς τῶν ἐν αὐτῇ χωμάτων, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ross ἐν τῷ βιβλίῳ *Reisen u. Reiserouten durch Griechenland. I ter Theil. Reisen im Peloponnes*, τῷ ἐκδοθέντι τὸ 1841 ἐν Βερολίῳ, ἐν σελ. 141—144, ἔνθα καὶ σχέδιον τοῦ κτίσματος καὶ εἰκῶν.

(**) Τὸ ὕλικόν τῶν πωρίνων πλίνθων ἐλήφθη ὅλον ἐκ τῶν τοῦ καθαιρεθέντος μεσαιωνικοῦ τῆς Ἀκροπόλεως πύργου καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔρειπίοις τοῦ Ἀσκληπείου καὶ πρὸς τὸ θέατρον σποράδην κειμένων. Πάντες δὲ οὗτοι ἦσαν λίθοι παλαιωτέρων κτισμάτων.

πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὄχι μεγάλα, ὡς ἄλλοτε. Ἄντι δραχμῶν 2627,10 ἠγοράσθησαν ἀρχαῖα πολλὰ μὲν, μικρὰ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὄντα διαφόρου ὕλης καὶ ποιότητος, περὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι εὐκαιρὸν νὰ εἴπωμέν τι ἐνταῦθα. Ὀλίγας ὁμως λέξεις λέγομεν περὶ μιᾶς ἀγορᾶς ἀρχαίων τῆς Μήλου γλυπτῶν ἀξίων λόγου γενομένης ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ τῆς Ἑλλάδος Μουσείου, εἰς ἣν ἀγορὰν προθύμως συνετέλεσε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας. Τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν ἰδιωτικῷ τινι ἀγρῷ εὐρεθέντων ἀρχαίων καὶ γνωμάτευσιν περὶ τῆς τιμῆς των. Προκατέβαλε δὲ ὕστερον ἡ Ἑταιρία ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν δραχμῶν 27 1/2 χιλιάδων, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἀπολάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους τοῦ ἐφεξῆς ἔτους. Ἐν τοῖς ἀγγρασθεῖσιν ἐξέχει ἀγαλμα Ποσειδῶνος, μεγέθους ὑπὲρ τὸ φυσικόν, ὄπερ ὅταν προσεχῶς μετακομισθῇ εἰς Ἀθήνας, θὰ εἶναι, νομίζομεν, ἐν τῶν καλλιόνων τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Ὑπάρχει δ' ἐλπίς ἀντὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ νὰ εὐρεθῶσιν ἔτι ἐν τῷ συναγορασθέντι μετὰ τῶν γλυπτῶν ἐκείνων ἀγρῷ καὶ ἄλλα ἔργα τέχνης, ὁπόταν ἡ Κυβέρνησις ἢ ἡ Ἑταιρία εὐκολυνθῇ νὰ κάμῃ αὐτοῦ ἀνασκαφὴν.

Ἄνοιγει δὲ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης δις τῆς ἐβδομάδος (*) παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας. Ἀλλὰ τὸ Μουσεῖον ἡμῶν τοῦτο ὑπερεπληρώθη ἤδη, ὡς τὸ εἴπομεν καὶ πέρυσι, ὃν καὶ ἄλλως στενό-

(*) Δευτέραν καὶ τετάρτην ἀπὸ ὥρας 2—4 μ. μ. τὸν χειμῶνα, τὸ δὲ θέρους ἀπὸ 3—5.

χωρον και τας διαιρέσεις των δωματίων ἔχον ὄχι καταλήλους και ἐπιτηδείας πρὸς τὴν παρὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ εὐκολον ἐπιτήρησιν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἐθνικὸν Μουσεῖον, εἰς ὃ πολλά τινα τῶν τῆς Ἐταιρίας ἀρχαίων προπέρουσι μετεκομίσασμεν και ἠλπίζομεν ὅτι και πάλιν εἰς αὐτὸ δυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν, μένει ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἀτελὲς ἐξ ἀπορίας χρημάτων. Ὅθεν τὸ ἔτος τοῦτο μόνον λίθινά τινα ἀρχαῖα τῶν ὄχι λεπτοφυῶν ἐξαγαγόντες ἐκ τῶν ὑπογείων τοῦ Βαρβακείου τῶν ἡδὴ ὑπερπληρωθέντων μετεκομίσασμεν εἰς τὴν ὑπαιθρον αὐλὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἐκόντες ἀέκοντες. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀπορον, πῶς δὲν εὐρίσκεται τις εὐπορος ἀνὴρ νὰ ζηλώσῃ τὴν δόξαν τοῦ μακαρίτου Δ. Μπεναρδάκη και νὰ συνεχίσῃ και ἀποτελειώσῃ τὸ ἔργον του, καθὼς εὐρέθη διάδοχος εἰς τὴν τοιαύτην φιλοτιμίαν τοῦ Τσιότσα και τοῦ Στουρνάρη ὁ Γ. Ἀβέρωφ. Ἄλλ' ἄς ἐλπίζομεν, τώρα μάλιστα, ὅτε και αἱ τῆς Ὀλυμπίας ἀνασκαφαὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρασκευάσῃ ὡς τάχιστα ἐνταῦθα χώρον πρὸς ἀξιοπρεπῆ ἀπόθεσιν τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων ἀριστουργημάτων τοῦ Παιωνίου, τοῦ Ἀλκαμένους, τοῦ Πραξιτέλους. Ἀφοῦ δὲ χάριν τούτων πρὸς ταῖς μεγάλαις τῆς Γερμανίας δαπάναις δαπανᾷ και τὸ δημόσιον Ἐλληνικὸν ταμεῖον περὶ τὰς 15 χιλ. δραχμῶν ἐτησίως, δίκαιον φαίνεται ἡμῖν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν και ἡ τῶν ἰδιωτῶν ἐλευθεριότης.

Τὸ δὲ ἄλλο Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, τὸ ἰδίως περιλαβὸν τὰ Μυκηναῖα και Σπαταῖα ἐσχάτως δὲ και τὰ ἐκ Ναυπλίας ἀρχαῖα, γίνεται ὅσον οὐπω εὐπρεπέστερον, ἀφοῦ πρὸ μικροῦ παρεσκευάσθησάν τινες θῆκαι και ἄλλαι ἐτι παρασκευάζονται πρὸς ὑποδοχὴν τῶν πολλῶν ἄλλων ἀρχαίων τὰ ὅποια αἱ τελευταῖαι ἀνασκαφαὶ ἀνέδειξαν. Ἡ εἰς αὐτὸ εἴσοδος ἐγένετο και τοῦτο τὸ ἔτος

ὅπως πέρυσιν ἐκανονίσθη, τρίς τῆς ἑβδομάδος, ἅπαξ μὲν ἐλευθέρα, δις δὲ ἀντι τιμῆς εἰσιτηρίου. Εἰσεπράχθησαν δὲ καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δραχμαὶ 1095.

Τὰ δὲ Μ ο υ σ ε ι α κ ἄ ἔ ξ ο δ α, τὰ εἰς συγκολλήσεις, ἰδρύσεις, μετακομίσεις, κατασκευὴν θηκῶν, ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐργαλείων καὶ ἄλλα, ἀνέβησαν τὸ ἔτος τοῦτο εἰς δρ. 4, 606.80, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ, ὅτι τὸ Συμβούλιον ὀσημέραι ἐπιλαμβάνεται τῶν ἔργων εὐθετήσεως γενναιότερον ἢ προτοῦ. Ἰδίως δὲ αἱ τόσον ἀναγκαῖαι συγκολλήσεις ἀγγείων καὶ ἐπιγραφῶν πολυκομμάτων ἐπροχώρησαν τὸ ἔτος τοῦτο μεγάλως. Ῥητέον δὲ, ὅτι ἐν μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου, δρ. 758.50, ἐδαπανήθησαν εἰς διασκευὴν ἐνὸς δωματίου ὄντος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τοῖς ἀπομάχοις φύλαξιν, ὅπου ἐκρίθη καλὸν νὰ ἀποτεθῶσι προσωρινῶς τὰ μικρότερα ἐκ τῶν τοῦ Ἀσκληπιείου ἀρχαίων καὶ ὅσα ἄλλα βλάπτονται πλειότερον, ἐκκείμενα εἰς τὸ ὕπαιθρον.

Δ ω ρ ε α ἰ ἀ ρ χ α ἰ ω ν εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖον ἐγένοντό τινες καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα παρὰ διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατοικούντων (εἰς ὁμογενῆς μᾶς ἐνθυμήθη καὶ ἐκ Κωνσταντίας τῆς παρὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον)· ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῇ, ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας. Ἀλλ' ἂν θέλωμεν δωρεὰς πολλῶν καὶ πολυσημάντων καλῶν ἀρχαίων, πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ ἀποτελειωθῇ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Μουσείου (ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ πρὸ μικροῦ ῥηθέντα, ἀναγκάζοντος ἡμᾶς τοῦ πράγματος)· καὶ πρέπει νὰ ὀρισθῶσι καὶ ποσὰ ἐπαρκῆ, ἐξ ὧν νὰ παρασκευάζωνται διηνεκῶς θέσεις καὶ θῆκαι ὅχι εὐτελεῖς πρὸς εὐπρεπῆ ἐκθεσιν τῶν καλῶν· διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε πρὸ 18 ἐτῶν τὸ εἶπομεν ἐν τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ, ἡ φιλοτιμία τῶν δια-

τιθεμένων να κάμνωσι δωρεάς Ἑλλήνων εἶναι μὲν πολλή, ἀλλ'εἶναι φιλοτιμία· οὐδεὶς ἀνέχεται ἀποξενωθείς ἀγαπητὸν αὐτῷ καλὸν ἀγγεῖον ἢ ἔκλαμπρον προτομήν, τὰ ὁποῖα περιεῖπε καλῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ, τῷ τιμιωτάτῳ μέρει τοῦ οἴκου του, νὰ ἴδῃ αὐτὰ ἔπειτα ἐν ἀτιμίᾳ πολλῇ καὶ σκότῳ τεθειμένα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπεβρόμμενα ἐντὸς τῶν νῦν λεγομένων Μουσειῶν μας· καὶ ταῦτα λέγομεν πεπειραμένοι τῶν διαθέσεων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν οὐδὲ κακίζομεν πάνυ τὸν τρόπον αὐτῶν τοῦτον. Λυπούμεθα μόνον, ὅτι ἐκ τούτου πολλὰ τῶν παρ'ιδιώταις ἀρχαίων ποικίλας περιπετείας ὑφιστάμενα διασκορπίζονται καὶ ἀπόλλυνται διὰ παντὸς τῇ ἐπιστήμῃ. Κτίσε Μουσεῖον, ἐλέγομεν τότε καὶ ἐπαναλέγομεν τώρα, κτίσε Μουσεῖον, καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἴδῃς νὰ εἰσέρχεται ἵνα ἐγκατοικήσῃ ἐν αὐτῷ Ἀφροδίτη τις Μηλία ἢ Ἀπόλλων τις Βελβεδέρειος.

Ἐν τῇ συντάξει δὲ τοῦ λεπτομεροῦς *καταλόγου* τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων(*) ἐπροχωρήσαμεν ἐφέτος πολὺ, φθάσαντες μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ 9,739 (**). Πέρυσιν

(*) Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, ἃ καταγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον, εἶναι ἀποτεθειμένα ἐν διαφόροις τόποις, τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ, ὅχι ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου, τῆς Ἀπταλοῦ στοῖας, τῶν Γιγάντων, τοῦ Κεκτηφόρη, ἔτι ἐν τοῖς ὑπαίθροις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, τῆς ἔξω τοῦ Διπύλου νεκροπόλεως, τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, τοῦ Ἀσκληπείου, τέλος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει παρὰ τῷ τῶν ἀπομάχων φυλακείῳ. Τὰ δὲ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ὡσαύτως τῆς Ἑταιρίας Μυκηναῖα, Σπαταῖα καὶ Ναυπλιακὰ ἀρχαῖα εἶναι εἰς ἰδίους καταλόγους καταγεγραμμένα.

(**) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ἕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 4082, χαλκῶν 818, σιδηρῶν 39, μολυβδίνων 1315, ἀργυρῶν 41, χρυσῶν 115, ὀστεινῶν 83, ὑαλίνων 170, διαφόρων ὑλῶν ἀναμικτῶν (οἶον γύψου, ξύλου κτλ.) 112, πηλίνων ἀγγείων 1988, πηλ. μορφῶν 710, πηλ. λύχνων 403, πηλ. σκευῶν 214, πηλ. τύπων ἤτοι μητρῶν 107, πηλ. θραυσμάτων 221, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 95, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἄρτοειδῶν 22, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δὲ, ὅτι

ὁ ἀριθμὸς ἦτο 8,538. Ἡ αὔξησις αὕτη κατὰ 1200 ἀριθμοὺς χρεωστεῖται τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ἀπὸ Μαρτίου 1877 προσληφθέντα βοηθὸν τοῦ γραφείου καὶ τῶν τῆς Ἑταιρίας Μουσείων, ὅστις καὶ εἰς τοῦτο φιλοτίμως εἰργάσθη καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πλείονος τάξεως καὶ ἀκριβείας ἐν τῇ μουσειακῇ ὑπηρεσίᾳ, πράγματος ἀναγκαιοτάτου. Δὲν ἀποσιωπῶμεν δὲ οὐδ' ἐφέτος, ὅτι πολλὰ ἔτι μένουσι ἀρχαῖα νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, περὶ ὧν ὁμως ὑπάρχουσιν εἴτ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, εἴτ' ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν ἀνασκαφῶν αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠύξησε κατὰ 43 τόμους καὶ φυλλάδια τὸ ἔτος τοῦτο, ὧν τὰ μὲν 29 ἐδωρήθησαν αὐτῇ παρ' ἀλλογενῶν, 41 δὲ παρ' ὁμογενῶν, 3 δὲ ἡγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἑταιρίας ἀντὶ δρ. 89,75. Τῶν δωρηθέντων βιβλίων ἐξέχουσι τὰ παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐν Πιερρουπόλει Ἐπιτροπῆς ἀρχαιολόγων, ὡς καὶ τὰ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν σταλέντα δημοσιεύματα, ἔτι δὲ καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου Κωνστ. Καραπάνου δίτομον περὶ τῆς ἀνακαλυφθείσης ὑπ' αὐτοῦ Δωδώνης σύγγραμμα. Πάντων τῶν βιβλίων πῖναξ θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἐκθεσιν ταύτην, πλὴν ὁμως 17 βιβλίων εἰς Ἰνδικὴν γλῶσσαν γεγραμμένων περὶ μουσικῆς, τὰ ὅποια λαβόντες ἐκ Καλκούττας παρ' ἐγγχωρίου ἀνδρὸς λογίου, τοῦ δόκτορος Sourindro Mohun Tagore, ἠύχαριστήσαμεν μὲν αὐτῷ δεόντως καὶ κατελέξαμεν αὐτὸν εἰς

αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν περὶ τὰς 10 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de la Grèce*. Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τῆς Ἑταιρίας Μουσείῳ, ἃν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 258 (τὰ πλεῖστα Βυζαντινὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ), ἀργυρᾶ δὲ καὶ τοῦ κράματος *polin* ἢ *billon* περὶ τὰ 600, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 12 χιλιάδας.

τούς τῆς Ἑταιρίας ἐταίρους, ἐκρίναμεν δὲ πρέπον τὰ βιβλία νὰ πέμψωμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν βιβλιοθήκην, ὡς ἐκεῖ μᾶλλον προσήκοντα νὰ ταμειωθῶσιν, ὃ καὶ ἐποιήσαμεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 96 γράμματος τοῦ Προεδρείου.

Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους, περὶ ὧν τώρα ὁ τελευταῖος ἡμῶν λόγος, καὶ περὶ δυσκολευόμενον τὸ Συμβούλιον νὰ πράττῃ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ὅσα βούλεται διὰ τὴν σπάνιν καὶ σχεδὸν ἔλλειψιν τοῦ χρειώδους προσωπικοῦ, καθ' ἃ περὶ τούτου εἴπομεν ἐκτενέστερον πέρυσιν, ὅμως ἐγένοντο καὶ ἐφέτος ἐπιμέλειαι τινες ἀρχαίων ὄχι ἀσήμαντοι.

α'. Ἐν Θεσσαλίᾳ τῆς Βοιωτίας ἐγένετο ἐπιστάσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου Θηβῶν Ἐπαμ. Κορομάντζου περιουσιολογία ἀρχαίων πολλῶν λίθων γλυπτῶν καὶ ἐνεπιγράφων, μάλιστα τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν ἄλσος τῶν Μουσῶν τὰ ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ἑλικῶνος, καὶ μετακόμισις αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Ἐρημοκάστρῳ δημοσίαν συλλογὴν.

Τὸ ἔργον δὲν ἦτο εὐκόλον. Ἐρχισε πρῶτον τὸν Ἀπρίλιον καὶ διεκόπη, ἵνα ἐπαναληφθῇ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ὅτε καὶ κατεσκευάσθη ἐνταῦθα ἅμαξα ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐστάλη ἐκεῖ· ἡ δὲ δυσχωρία τῶν τόπων ἦτο τόση, ὥστε ἐδέησε νὰ κατασκευασθῇ καὶ ὁδὸς εἰς τινὰ μέρη καὶ ἵπποι ἐντεῦθεν νὰ σταλῶσι ῥωμαλεώτεροι διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸ νὰ σύρῳσιν ὄγκους μαρμάρου μεγάλους, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐργάται ἐπιτηδειότεροι τῶν ἐκεῖ. Ἐγένοντο ὅμως ἐπὶ τέλους αἱ μετακομίσεις καὶ τὰ περιουσιολογία ἀρχαία, ἐν ὧν 123 κομμάτια, κατεγράφησαν ἐπιμελῶς ἐν καταλόγῳ παρὰ τοῦ μνησθέντος ἀνδρός, ὅστις καὶ ἐκθεσιν ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν, διαλαμβάνουσαν λεπτομερῶς περὶ πάντων καὶ ἐκτυπώματα πολλὰ χάρτινα τῶν ἐν τῇ συλλογῇ ἐπιγραφῶν, τῶν μὲν γνωστῶν ἤδη καὶ πρότερον, τῶν δὲ νῦν πρῶτον ἐλθουσῶν εἰς φῶς. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀμάξης, δρ. 1,342.80.

Καί εἰς τὴν ἐν Ταναγρα δὲ Συλλογὴν ἀρχαίων, ἧς τὸν φύλακα μισθώνει ἡ Ἐταιρία, προσετέθησαν ἀρτίως λίθοι τινες ἐπιτύμβιοι ἐνεπίγραφοι, καθ' ἃ ἐπληροφόρηθημεν παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ φύλακος, ἀνθρώπου μόλις εἰδότες τὸ γράφειν, φιλοτιμουμένου δὲ ὅμως νὰ πέμπῃ ἡμῖν καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐκάστοτε εἰσαγομένων λίθων, τῆς Ταναγραίας δὲ ταύτης συλλογῆς κατάλογον γενικὸν συνέταξε γαλλιστὶ πρὸ μηνῶν τινῶν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς σχολῆς κ. Haussoulier καὶ μέλλει προσεχῶς νὰ ἐκδώσῃ, καθὼς τοιοῦτον κατάλογον τῆς ἐν Σπάρτῃ ἀρχαίων συλλογῆς συνέταξαν οὐ πρὸ πολλοῦ καὶ ἐξέδωκαν Γερμανιστὶ οἱ H. Dressel καὶ A. Milchhöfer, οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος. Ἀσμένως ἀναφέρονμεν τὰς φιλοτίμους ταύτας ἐργασίας τῶν ἐν τῇ ἡμετέρα πατρίδι ἀρχαιολογούντων ξένων, δι' ὧν ἀνακοινοῦται εἰς πλείονας καὶ ταχύτερον ἢ γινώσις τοῦ ἐν ταῖς Συλλογαῖς ἡμῶν ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν συναχθέντος ἀρχαιολογικοῦ πλούτου. Τοιοῦτος κατάλογος ἦτο καὶ ὁ τῶν ἐνεπιγράφων λαβῶν ἀμφορέων τοῦ Βαρβακείου, ὃν ἐξεπόνησε τῷ 1871 ὁ τότε μὲν μέλος εἶτα δὲ διευθυντῆς γενόμενος τῆς Γαλλικῆς σχολῆς A. Dumont. Ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε Γαλάταις καὶ Γερμανοῖς καὶ οἷα νὰ κεντήσῃ καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἡμετέρων εἰς τοιαύτας καλὰς ἐνασχολήσεις. Οὕτω ἐμάθομεν ὅτι καὶ τῆς ἐν τῷ Βαρβακείῳ συλλογῆς τῶν πληνίων ἀγγείων ἐξεδόθη ἀρτίως κατάλογος παρὰ τοῦ M. Collignon πρώην μέλους τῆς Γαλλικῆς ἐνταῦθα σχολῆς. Πρὸ ἐτῶν δὲ εἶχον ἐκδοθῆ καὶ τῶν ἐν ταῖς τοῦ κράτους συλλογαῖς λιθίνων ἀρχαίων δύο κατάλογοι ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Kekulé καὶ Heydemann, γενόμενοι χρησιμώτατοι εἰς πολλούς.

β'. Ἐν Δελφοῖς ἐπεχειρήθη ἀνακάθαρσις τῆς Κασταλίας πηγῆς περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, παρὰ δύο συμβούλων τῆς Ἐταιρίας τοῦ Εὐθ. Καστόρχη καὶ τοῦ Σ.

Δραγούμη, οἵτινες εἶχον ἐκεῖ ἀποσταλῆ διὰ τὴν ἀγορὰν μιᾶς οἰκίας χάριν ἀνασκαφῶν, ἀπετελέσθη δ' ὕστερον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἐπιστάσις τοῦ κατοικοῦ τῆς κώμης Χρυσοῦ Ἐρωτοκρίτου Ἀθηνασιάδου. Ἡ Κασταλία δηλ. εἶχε γίνεαι ἀφανῆς ὡς κεχωσμένη διὰ καταπτώσεως ὀγκωδῶν λίθων καταπεσόντων ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Πικρασσοῦ ἐπὶ τοῦ συμβάντος τῷ 1870 σεισμοῦ καὶ διὰ χωμάτων ἃ εἶχεν ἐπισωρεύσει ἐπ' αὐτῆς ὁ παραβρέων χειμαρρὸς, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆς εἶχεν εὐρεῖ ἐξ ἀνάγκης ἀλλαγῆ διέξοδον. Ἔώρα δὲ μετὰ τὴν γενομένην ἐργασίαν ἐφανερῶθη πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς πηγῆς καὶ τὸ ὕδωρ ἤρχισε νὰ βῆ διὰ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ κρουῶν (*).

Εἰς τὰς ἐπιμελείας τῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων ἀνήκουσιν καὶ αἱ ἀγοραὶ οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἐν Δελφοῖς καὶ Ἐλευσῖνι, τὰς ὁποίας ἐν τούτῳ τῷ ἔτει διενήργησε τὸ Συμβούλιον χάριν τῶν μελλουσῶν ἀνασκαφῶν, κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας καὶ προκαταβάλων τὰ τιμήματα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας, ἵνα τὰ ἀπολάβῃ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Ἠγοράσθη λοιπὸν οὕτω ἐν Δελφοῖς μὲν μία οἰκία μετὰ τῶν παραρτημάτων τῆς καὶ 2 γηπέδων ἢ τοῦ Δημητρίου Φράγκου κειμένη ἐν τῷ ἀρχαίῳ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ ἐγένοντό τινες προεισαγωγικαὶ διαπραγματεύσεις περὶ ἀγορᾶς καὶ ἄλλων, ἐν Ἐλευσῖνι δὲ ἠγοράσθησαν ὡσαύτως οἰκίαι δώδεκα, καὶ ἤδη ἤρξατο ἡ αὐτῶν καθαίρεσις, μέλλουσι δὲ προσεχῶς ν' ἀγρασθῶσιν ἐπὶ ὄροις ἤδη προσυμπεφωνημένοις καὶ ὅσαι ἄλλαι ἔτι κεῖνται ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς Δήμητρος, ὥστε νὰ μείνῃ ἐλεύθερον ὅλον τὸ ἔδαφος διὰ τὴν μελετωμένην ἐπ' αἰσίσις οἰωνοῦ ἀνασκαφήν.

(*) Λεπτομερείας περὶ τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ γενομένου ἔργου, ἴδε ἐν Ἀθηναίου τόμ. ζ'. σελ. 203—205.

Ἔτι ρητέον, ὅτι ἐπλήρωνεν ἡ Ἐταιρία καθ' ὄλον τὸ ἔτος μισθοὺς ἀρχαιοφυλάκων διὰ τὰς συλλογὰς τὰς ἐν Χαιρωνείᾳ, Τανάγρα, Θεσπιαῖς καὶ Νεμέᾳ.

Ταῦτα ἦσαν τὰ ἐπέτεια ἔργα, ἀ διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον. Βουλευμάτα δὲ αὐτοῦ τινὰ καὶ εὐχὰς ἢ αἰτήσεις πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς μὲν τελεσθεῖσας, τὰς δὲ οὐπω, δὲν ἀναφέρομεν πλὴν μιᾶς αἰτήσεως, ἣν τῇ 2 Δεκεμβρίου ἀπευθύνσαμεν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, αἰτοῦντες νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον εἰς τὴν βουλὴν, δι' οὗ νὰ τροποποιῆται τὸ ριβ' ἄρθρον τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀρχαιολογικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 701 καὶ 702 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητος ἀδικημάτων, διότι ἐκ τῆς πείρας πολλῶν ἐτῶν ἠλέγχθησαν ἀνεπαρκῆ. Διὰ τὴν ταχέως ἐπελθοῦσαν διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς δὲν ὑπεβλήθη τὸ συνταχθὲν νομοσχέδιον, ἀλλ' ἐλπίζομεν νὰ ὑποβληθῇ εἰς πρῶτην εὐκαιρίαν καὶ ψηφισθῇ πρὸς μείζονα εἰς τὸ μέλλον προφύλαξιν τῶν ἀρχαιοτήτων ἀπὸ πάσης βλάβης.

Μετὰ τὸν γραμματέα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας ἀνέπτυξε κατ' ἄρθρον τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν συνέλευσιν ἐντύπως Ἰσολογισμῷ (*), ὡς καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῶν οικονομικῶν τῆς Ἐταιρίας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἔτος 1878, συγκρίνων ταῦτα πρὸς ἑαυτὰ καὶ πρὸς τὸν προηγούμενον ἰσολογισμόν τοῦ ἔτους 1877. Τῆς ἐτησίας δὲ ταύτης διαχειρίσεως τελικὸν ἀποτέλεσμα προκύπτει, ὅτι ἠῤῥῆσεν ἡ περιουσία τῆς Ἐταιρίας κατὰ δραχ. 15,905:87.

(*) Βλέπε τοῦτον προσηρτημένον εἰς τὸ τέλος τοῦ φυλλαδίου.

Ἄξιον παρατηρήσεως ὑπέδειξεν ὁ ταμίας καὶ τοῦτο, ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας, κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως γενόμεναι καταβολαὶ εἰς ἀγορὰν γηπέδων πρὸς ἀνασκαφὴν, ἐν τε Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνι καὶ πρὸς ἀγορὰν ὡσαύτως τῶν ἐν Μήλῳ ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων, ἀνέρχονται ἐν ὄλῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1878 εἰς δραχ. 72,043:60. Ἐκ τούτων, δραχ. 44,543:60 ἀνεγράφησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους τοῦ ἔτους 1879 πρὸς ἀπόδοσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ δραχμαὶ 27,500 ἀναγραφήσονται εἰς τὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1880 μετὰ τῶν γενησομένων ὁμοίων καταβολῶν διαρκούντος τοῦ ἔτους 1879.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἵνα ὁμιλήσῃ ὁ βουλούμενος περὶ τῶν τῆς Ἐταιρίας πραγμάτων, τῇ προτάσει ἐνὸς τῶν Ἐταίρων παρεδέχθη ἡ Συνέλευσις κατὰ πλειονοψηφίαν (2) κατὰ 3) νὰ συστηθῇ εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον νὰ προκαταβάλλῃ ἐκ τῶν χρημάτων τῆς Ἐταιρίας ποσὸν τι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπαρκές, ὥστε νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐξοικοδόμησις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἀμέσως.

Εἶτα προέβη ἡ συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὸν ὀργανισμὸν ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξελέχθησαν ἐλεγκταὶ οἱ κύριοι Ἐλευθ. Πηγάδης, Γ. Ἐμ. Ἀντωνιάδης, καὶ Θ. Χ. Φιλαδελφεὺς καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 4 Φεβρουαρίου 1879 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τριάκοντα καὶ δύο, ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτρο-

πὴν νὰ υποβάλλῃ τὴν ἔκθεσίν τῆς. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγη-
τῆς αὐτῆς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Κύριοι,

Τῇ ἐντολῇ τῆς Συνελεύσεως πειθόμενοι ἐπελήφθημεν τῆς
ἐξελέγξεως τῶν λ/μῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἰδοὺ υποβάλλο-
μεν ὑμῖν τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν.

Δι' ἀντιπαραβολῆς τῶν διπλοτύπων πρὸς τὰ στελέχη πα-
ρητηρήσαμεν, ὅτι αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο μετὰ τῆς προση-
κούσης ἀκριβείας, ἐσημειώθησαν δὲ καὶ ἐν τάξει ἐν τῷ βι-
βλίῳ. Καὶ εἰσῆλθον μὲν χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑται-
ρίας καθ' ὅλον τὸ ἔτος Δρ. 131,835:37
πρσστιθεμένου τοῦ υπολοίπου τοῦ προηγου-
μένου ἔτους » 18,938:03

Ἐν ὄλῳ » 150,773:40
Ἐδαπανήθησαν δὲ » 141,109:90

Ὅστε τὰ ἐξοδα εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἐσόδων
κατὰ » 9,663:50

Ἡ δὲ περιουσία τῆς Ἑταιρίας συμποσομένη τῷ 1877
εἰς δρ. 303,262:23, ἠλαττώθη μὲν ἀφ' ἐνὸς ἐκ τῆς πωλή-
σεως ἀκινήτων καὶ χρεωγράφων, ἠὔξησε δ' ἀφ' ἐτέρου καὶ
διὰ τῶν γενομένων ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως προκαταβολῶν,
ὥστε παρρυσιάζει σήμερον πλεόνασμα ἐκ δρ. 15,905:87.
Διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν ὁμως σαφέστερον, ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν
ὅτι ἡ αὔξησις τῆς περιουσίας προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐσημειώ-
θησαν μὲν εἰς τὰ ἐξοδα 141,109:90, πράγματι ὁμως ἐδαπα-
νήθησαν μόνον 69,109:90 αἱ δὲ λοιπαὶ 72,043:60 ἀπλῶς
ἐδανείσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Πλείονα ἔκτασιν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν περὶ τῶν λ/σμῶν
τῆς Ἑταιρίας ἔκθεσίν μας νομίζομεν περιττὸν, ἀφοῦ ὁ ἀξιό-
τιμος ταμίας κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συνέλευσιν ἀνέγνω
ὑμῖν τὸν ἰσολογισμόν συνωδευμένον μὲ πολλὰς ἐξηγήσεις

ἀναλυτικῶς. Τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι εὐχῆς ἔργον εἶναι οἱ ἰσολογισμοὶ νὰ συντάσσωνται ἐν τῷ μέλλοντι μεθοδικώτερον, ἀναλυτικώτερον καὶ μετὰ μείζονος εἰ δυνατὸν ἀκριβολογίας, ὡς γίνεται τοῦτο εἰς ἄλλας Ἑταιρίας, ὥστε πᾶς τις λαμβάνων αὐτὸν ἀνὰ χειῖρας νὰ ἐννεῆ εὐκόλως ὁποῖα τις εἶναι ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας, πόσα ἐδαπανήθησαν καὶ πόθεν ἔχει νὰ εἰσπράξῃ καθυστεροῦντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ μεταβαίνομεν δὲ νῦν εἰς τὰ περὶ τοῦ ταμείου.

Καθόσον προβαίνει αὐξουσα ἡ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν περιουσία, καὶ μάλιστα ἡ χρηματικὴ, κατὰ τοσοῦτον μεγαλητέρα ἐπιβάλλεται φροντίς πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς, ἄλλως δὲ καὶ ὄργανισμὸς ἡμῶν ἐν δυσὶν αὐτοῦ ἄρθροις σαφῶς καὶ ῥητῶς τοῦτο διατάσσει· ὅθεν καὶ αἱ ἐλεγκτικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ αὐτὸς ὁ ἀξιότιμος τῆς Ἑταιρίας ταμίας ἐν ἐπιγνώσει τῆς εὐθύνης τῆς ἐπ' βαρυνούσης τοὺς διαχειριστὰς περιουσίας ἐκτεθειμένης εἰς ἀπροόπτους κινδύνους ἐξήτησαν ἄλλοτε παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πίστωσιν ἐπ' ἀνοικτῶ λ/σμῶ. Ἀλλὰ τότε μὲν αἱ διαπραγματεύσεις ἐκεῖναι ἀπέληξαν εἰς ἄρνησιν· εὐτυχῶς ὁμοῦς σήμερον δι' ἐπιμελείας ἑνὸς ἐξ ἡμῶν τοῦ κυρίου Ἑλ. Ῥηγάδου ἐπετεύχθη τὸ ποθούμενον, παραδεχομένης τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, καταστήματος ἀξίου πάσης ἐμπιστοσύνης, νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν πίστωσιν ἐπὶ ὄροις συμφερωτάτοις· τουτέστιν ἡ μὲν Ἑταιρία ἡμῶν θὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς διὰ συμβολαίου ἅπαντα τὰ χρεώγραφα αὐτῆς, ἡ δὲ Τράπεζα θὰ δώσῃ πίστωσιν ἐπ' ἀνοικτῶ λ/σμῶ καὶ τόκῳ ἀμοιβαίῳ 8 %₁₀₀, διὰ δὲ τὰ περισσεύοντα τυχόν τῆς Ἑταιρίας χρήματα θὰ πληρώσῃ τὸν 3 %₁₀₀, ἀναδέχεται δ' ὡς ἐκ περισσοῦ δωρεὰν νὰ ἐξαργυρώσῃ ἐν καιρῷ τὰ τοκομερίδια τῶν κατατεθεισομένων χρεωγράφων καὶ νὰ πιστώσῃ δι' αὐτῶν τὴν μερίδα τῆς Ἑταιρίας.

Τοὺς ὑπὲρ προσοδικίαν εὐνοϊκοὺς τούτους ὄρους ἐγκρι-

θέντας καὶ παρὰ τοῦ κ. ταμίου συνιστώμεν θερμῶς εἰς τὸ νέον Συμβούλιον, ἐλπίζοντες ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις αὐτοῦ μελήμασι θὰ κατατάξῃ καὶ τὸ περὶ ἀσφαλείας τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας, καθόσον μάλιστα ὄχι μόνον θὰ ἐλαττώσῃ εὐθὺν τὰ βάρη τοῦ ταμίου καὶ θ' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἐπαχθοῦς εὐθύνης, ἀλλὰ καὶ θὰ προσπορισθῇ κέρδος οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐκ τοῦ τόκου τῶν σήμερον μενόντων ἀγόνων κεφαλαίων. Τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον ἀποδεχθεῖσα καὶ ἡ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία ἔχει παρὰ τῆ Γεν. Πιστωτικῆ Τραπεζῆ ἀνοικτὸν λ/σμόν, ὅπου ὁ ταμίαις αὐτῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέτῃ αὐθωρεὶ τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα (*).

(*) Ἐν τῇ Συνεδρ. τοῦ Συμβουλίου τῆς 29 Ἰουνίου 1879, προκειμένου νὰ δοθῇ εἰς τύπωσιν τὸ φυλλάδιον τοῦτο, ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσιν αἱ ἐξῆς ὑπὸ στοιχεῖον α καὶ β παρατηρήσεις.

α'. Πάντα τὰ χρεώγραφα καὶ οἱ τίτλοι τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας, ὅσα ἀπὸ τὸν μακαρίτην πρῶν ταμίαν Καρχαμάνον παρεδόθησαν, ἐξῆσφαλίσθησαν ἅμα ἀρξάμενης τῆς διαχειρίσεως τοῦ νῦν ταμίου Γιαννοπούλου (18 Ὀκτωβρίου 1870) κατατεθέντα, τὴν α' Δεκεμβρίου 1870, ἐντὸς ἰδίου κιβωτίου, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐν ἣ πρὸς ἐξασφάλισιν ὑπάρχουσι πρὸ πλείστων ἐτῶν πολλαὶ καὶ ποικίλαι τοιαῦται παρακαταθῆκαι σωματείων καὶ ἰδιωτῶν. Εἰς τὸ κιβώτιον τοῦτο κατετίθεντο καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἀποκτώμενα χρεώγραφα ἐκ διαθεσίμων κεφαλαίων τῆς Ἐταιρίας, ἧτοι ὁμολογίαι ἐθνικῶν δανείων, μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἔντοκα γραμματίαι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξήγοντο ἐξ αὐτοῦ περιοδικῶς αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι ἐθνικῶν δανείων καὶ ἀπεκόπτοντο τὰ πρὸς εἴσπραξιν τῶν τόκων παραρτήματα, συντασσομένου ἐκάστοτε διπλοῦ πρωτοκόλλου διὰ πάσαν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Ἐντοσοῦτῳ ἡ Βιομηχανικὴ Τράπεζα εἰς ἣν προτείνεται νὰ κατατεθῶσι πάντα τὰ χρεώγραφα, καὶ οἱ τίτλοι τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ χορηγηθῇ τῇ Ἐταιρίᾳ πίστωσις ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, καὶ τοι παρακληθεῖσα, δὲν δέχεται τοιαύτας παρακαταθήκας λόγῳ ἀσφαλείας ἣ καὶ ἔνεκα πιστώσεως ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ τοιαύτην πίστωσιν μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν δύναται νὰ χορηγήσῃ κατὰ χάριν τῆ ἡμετέρας Ἐταιρίας, ἀλλὰ δι' ὀλιγοχρόνιον προθεσίαν καὶ μόνον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεωγράφων καὶ τίτλων αὐτῆς, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν περὶ ἐνεχύρου διατάξεων τοῦ νόμου.

Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ Συμβουλίου, αὕτη ἐγένετο μετὰ τοσαύτης φειδοῦς καὶ προνοίας, ὥστε προκαλεῖ δικαίως τὸν ἔπαινον, μίαν δὲ μόνην παρατήρησιν ὑποβάλλομεν εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τοῦ λαχείου. Ἴσως δηλαδὴ θὰ ἦτο ἐπωφελέστερον τῇ Ἑταιρίᾳ ἀντὶ τῆς δαπανᾶς τρισχιλίας δραχμᾶς ἐτησίως εἰς ἀντιμισθίαν προσωπικοῦ ἀσχολουμένου ἀποκλειστικῶς εἰς τοῦτο καὶ μόνον, θὰ ἦτο, λέγομεν, ἐπωφελέστερον νὰ προσλάβῃ ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ 150 δραχμῶν ἢ καὶ πλεόν λόγιόν τινα νέον ἱκανὸν νὰ βοηθῇ μὲν τὸ Συμβούλιον κατὰ τὰς πολλὰς καὶ πολλῆς ἐποπτείας χρηζούσας ἐργασίας τῆς Ἑταιρίας, νὰ κρατῇ δὲ καὶ τοὺς λ/σμοὺς τοῦ λαχείου καὶ τὴν μὲ τοῦτο σχετιζομένην ἐπιστολογραφίαν· ἐπιστάσης δὲ τῆς ὥρας τῆς ἐκκυβεύσεως εὐκόλον εἶναι νὰ προσλαμβάνηται ἔκτακτος βοηθὸς ἐπὶ μετρίᾳ ἀντιμισθίᾳ πρὸς κατὰστρωσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν καθολικῶν τοῦ λαχείου λ/μῶν. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι εἶναι πλεόν καιρὸς νὰ πῆξῃ τὴν σκηρὴν αὐτῆς καὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ἰδρύουσα ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ μόνιμον κατοικίαν, δῆλα δὴ γραφεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ ἐμμίσθου βοηθοῦ, ὅστις ὡς εἴπομεν νὰ διεξάγῃ καὶ τὰ τοῦ λαχείου. Ἄς μὴ φοβίζη δὲ ἡ λέξις γραφεῖον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, διότι αὕτη δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ὑποχρέωσιν συνεχοῦς αὐτῶν παρουσίας· ἀλλ' ἀπλῶς σημαίνει ὅτι ὁ ζητῶν τὴν Ἑταιρίαν δύναται νὰ τὴν εὕρῃ ἐκεῖ εἴτε διὰ νὰ προσφέρῃ δωρεάς, εἴτε διὰ ν' ἀναγγεῖλῃ τι σπουδαῖον, εἴτε διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς λ/σμοὺς αὐτῆς ἢ λάβῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ κερδίσαντος κλήρου, εἰάν ἦναι ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοουμένων. Δὲν εἶναι δὲ ἀξιοπρεπὲς, νομίζομεν, Ἑταιρία διαχειριζομένη μεγάλην περιουσίαν νὰ ἦναι οὕτως εἰπεῖν φερέοικος καὶ ἄστεγος, δίδουσα λαβὴν εἰς μεμφὰς καὶ παράπονα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων, περαίνουσα δὲ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ὀφείλει κατὰ καθῆκον καὶ ἐξ

ἀφορμῆς δοθείσης κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συνέλευσιν, ὅτε ἐγένετο πρότασις περὶ ταχείας ἀποτελειώσεως τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου, ἣν ὀλοφύχως συμμερίζεται, ὀφείλει, λέγω, ἐξηγήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὸ χρηματικὸν μέρος τῆς προτάσεως ἐκείνης. Ἐπειδὴ δηλαδὴ τινὲς τῶν ἐταίρων ἐξέφρασαν φόβον μὴ τοι οἱ πόροι τῆς Ἐταιρίας ἐξαντληθῶσιν ἐκ τῆς προτεινομένης δαπάνης, ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκύψασα εἰς τοὺς λ/σμούς τῆς Ἐταιρίας ἐπέισθη ἐκ τῶν ἀριθμῶν ὅτι οἱ φόβοι ἐκεῖνοι εἶναι ἀνυπόστατοι. Διότι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ ἐξοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους θ' ἀνέλθωσιν ὡς καὶ τὰ τοῦ λήξαντος εἰς 150 χιλιάδας δραχμῶν, πάλιν ἡ Ἐταιρία θὰ ἔχη πλεόνασμα 120 περίπου χιλιάδων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ δαπανήσῃ εἰς ἀγορὰν γηπέδων, ἀποπεράτωσιν τῶν παλαιῶν ἡμιτελῶν ἀνασκαφῶν, ἀποκάθαρσιν καὶ εὐπρεπισμὸν τῶν ἀνακαλυφθέντων μνημείων καὶ οἰκοδόμησιν εἰδικῶν μουσειῶν. Καὶ ἐὰν λοιπὸν ἐπρόκειτο νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἐταιρία νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου, ἔπρεπεν ἡ πρότασις ἐκείνη διατυπωθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκτελεσθῇ ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Διότι κατὰ Ἑενοφῶντα τὸ ἀργύριον οὐκ ἔστι χρέματα, εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο χρῆσθαι αὐτῷ, ὥστε θ' ἀπέβαιεν οὕτως ἄσκοπος ἡ ὑπαρξίς Ἐταιρίας δαπανώσης μὲν ἀδρῶς εἰς ἀνασκαφὰς καὶ ἀγορὰς ἀρχαίων κειμηλίων, οὐδὲ μὲν δὲ μεριμνώσης περὶ καταθέσεως καὶ κατατάξεως αὐτῶν ἐν τόπῳ ἀσφαλεῖ καὶ προσήκοντι. Εὐτυχῶς ὁμως σήμερον ἡ Ἐταιρία δὲν εὐρίσκεται ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις συναισθανθεῖσα τὸ βᾶρος τῆς μομφῆς τῆς προκληθείσης ἐκ τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς πρὸς τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἔργων εὐκλεῶν προγόνων, ἀπεφάσισε νὰ σημειώσῃ κατ'ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν ὑπὲρ ἀρχαιολογικῶν ἔργων. Δὲν πρόκειται λοιπὸν τῶρα νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων ἡ Ἐταιρία

πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ μουσείου, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ προκαταβάλλῃ ἐνιαυσίως 50 χιλιάδας ἢ καὶ πλέον, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποδίδονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Ὡστε οὔτε δισταγμὸς κἀν ἐπιτρέπεται πρὸς ἀποδοχὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοιαύτης οὐχὶ ἑταιρικῆς ἀλλ' ἐθνικῆς οὕτως εἰπεῖν εὐχῆς, ἀφοῦ μάλιστα οὔτε εἰς δάνεια θὰ προσφύγῃ ἢ Ἑταιρία, διότι ἔχει τὰς προμνησθείσας 120 χιλιάδας πρσερχομένας ἐκ τῶν καθαρῶν ἐσόδων τοῦ λαχείου, ἅτινα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀνέρχονται εἰς 50 περίπου χιλιάδας καὶ ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς 72 καὶ τι πλέον χιλιάδων δραχμῶν καταβληθειῶν εἰς λ/μὸν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (*).

(*) β'. Ἀσχέτως τῆς πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Μουσείου συνδρομῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν, περὶ ἧς κατωτέρω ὁ λόγος, τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἄλλως ἐννοεῖ ἀναλυόμενον τὸν λογαριασμὸν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας.

Κατ' ἔτος ἐπαναλαμβάνεται ὅτι·

α'.) Εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς τῶν φιλαρχαίων ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 1869, ὁμολογία τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28 ἑκατομμυρίων 9 τοῖς % 650· προσέτι δὲ καὶ μετρητὰ δραχ. 4861, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον νὰ μένωσι πάντα ταῦτα ὡς κεφάλαιον πάγιον, ἢ δὲ Ἑταιρία ἢ Ἀρχαιολογικὴ νὰ χρησιμεύεται τοὺς ἐτησίους τόκους.

Αἱ διαληφθεῖσαι ὁμολογίαι, εἰς τὴν διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων κληρώσεων ὀνομαστικὴν τιμὴν τῆς ἐξαργυρώσεως αὐτῶν, ἦτοι πρὸς δραχμὰς 280:—, ἀντιπροσωπεύουσι κεφάλαιον δρ. 182,000:—
προστιθεμένων εἰς ταύτας καὶ τῶν μετρητῶν » 4,861:—

ἀποτελεῖται ὅλον τῆς δωρεᾶς τῶν φιλαρχαίων..... » 186,861:—

β'.) 20 ὁμολογία τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων προσφερθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐν μακαρία τῇ λήξει Τσάτσου ἐκ Δακίας 1, Ἰω. Κουμανούδη 17 καὶ Γ. Συμβουλίδου 2, ἀντί » 2,000:—

γ'.) Ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν πολυετῆς ἐντοκος κατάθεσις, μήπω ληξιάσης τῆς προθεσμίας αὐτῆς· ἐκ » 10,061:—

δ'.) 12 μετοχαὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἄξιας » 39,600:—

Μεταφορὰ » 238,522:—

3*

Ευχόμενοι λοιπόν να ἴδωμεν μετ' οὐ πολὺ σὺν ταῖς ἄλ-

	Ἐκ μεταφορᾶς δρ. 238,522:—
ε'.) Εἰς ἀκίνητα γήπεδον Λ. Ψωμᾶ	δρ. 11,000:—
καὶ ἐκ τῆς οἰκίας ἐν Κηφισίᾳ "	2,500:—
	" 13,500:—
ς'.) Ἐπειδὴ δέ, καθόσον ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων κληρώσεων ἤλαττοῦτο τὸ πάγιον κεφάλαιον τῶν 650 ὁμολογιῶν, τὸ Συμβούλιον ὤφειλε νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸ δι' ὁμοίων ἢ ἄλλων χρεωγράφων, ὅπερ καὶ ἔπραξε πάντοτε, εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην εὐρέθη καὶ ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους 1878, ὅτε, μετὰ τὴν πώλησιν ὁμολογιῶν 64 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀρχαίων τῆς Μήλου, ἀντὶ τῶν 650 ὁμολογιῶν, ὑπολείπονται 526 τῶν 9 %	
καὶ 89 τῶν 8 %	
<u>615</u>	
διὰ τὰς μέχρι τῶν 650 ἔλλειπούσας	δρ. 35
καὶ διὰ κληρωθησομένας τὸ 1879 κατ' ἀναλογίαν	
τῶν προηγουμένων ἐτῶν	" 30
	" 65
φερουσῶν δραχ. 18,200:—, τὸ Συμβούλιον, προκειμένης τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου δανείου τῶν 60 ἑκατομ., ἔκρινεν εὐλογον ὠφελούμενον τῆς περιστάσεως νὰ ἀγοράσῃ ἐξ αὐτοῦ 100 ὁμολογίας, μελλούσας νὰ ἀναπληρῶσι καὶ τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις τρισὶν ἔτεσιν κληρωθησομένας διὰ καταβολῆς περίπου	" 45,000:—
Ὡστε, κατὰ τοῦ Συμβουλίου τὴν πεποίθησιν, προσῦτον ποσὸν περίπου	" 297,022:—
ἐκ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας φυλάσσεται κατ' ἀνάγκην ἄθικτον, ἐκτὸς τῶν ἐτησίων δαπανῶν καὶ τοῦτο διότι, τῶν μὲν ἐσόδων ὑπολογιζομένων	
Ἐκ συνδρομῶν ἐν γένει	δρ. 12,800:—
Ἐκ τόκων	" 48,400:—
Ἐκ μερισμάτων μετοχῶν	" 5,400:—
Ἐκ κληρουμένων ὁμολογιῶν	" 8,400:—
Ἐξ εἰσιτηρίων Μουσείου	" 1,200:—
Καὶ ἐκ τοῦ λαχείου	" 50,000:—
	Ἐν ὅλῳ " 95,600:—

λοις ἀποτελειωμένον καὶ τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον καὶ τεταγμένα ἐν αὐτῷ εὐπρεπῶς καὶ προσηκόντως τὰ διὰ δαπάνης μὲν καὶ μόχθου πολλοῦ περισωθέντα πολῦτιμα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα, κατακείμενα δὲ τῶρα ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐγκαθειργμένα ἐν ὑπογείοις, ἐπικαλούμεθα τῆς Συνελεύσεως τὰς εὐχαριστίας ὑπὲρ ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τοῦ μετὰ τοσούτου ζήλου ἐργασθέντος ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1879.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ
Ε. ΡΗΓΑΔΗΣ
Γ. ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Θ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

Ἐκ μεταφορᾶς δρ. 95,600

Τῶν δὲ ἐξόδων ὡσαύτως	
Γραφεῖον	δρ. 3,600:—
Μουσεῖον	” 7,300:—
Ἀρχαίων ἐπισκευαί, ἀγοραί, ἀνασκαφαί	” 32,000:—
Ἐπαρχιακαὶ ἀρχαιότητες	” 5,500:—
Διάφορα	” 600:—
Λαχεῖον	” 25,000:—
Πλεονάζουσι καὶ δι' ἀνάπτυξιν ἐργασίων πλειοτέρων	74,000:—
	” 21,600:—
	<u>δρ. 95,600:—</u>

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου συνδρομὴν τῆς Ἑταιρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ Συμβούλιον, ἀντὶ τῆς μὴ γενομένης δεκτικῆς ὑπὸ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς παρακαταθήκης τῶν χρεωγράφων καὶ λοιπῶν ἀξιών, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη τὴν ἐνεχυρίασιν πάντων τούτων, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ῥηθείσης Τραπεζῆς, ἐπὶ χορηγήσει πιστώσεως, δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, μέχρις 90,000 δραχμῶν, καὶ ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 8 τοῖς 0/10, δέον δὲ νὰ εὐχόμεθα ὥστε καὶ νὰ ἀποδίδωνται ἐγκαίρως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ καταβαλλόμενα.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκθέσει προτάσεων ἐγένετο συζή-
τησίς τις. Παρεδέχθη δὲ ἡ Συνέλευσις νὰ συστηθῇ ἡ πρώτη
(ἡ περὶ καταθέσεως τῶν χρεωγράφων εἰς τὴν Βιομηχανικὴν
Τράπεζαν ἐπὶ ἀλληλοχρέω ἀνοικτῶ λογαριασμῶ) εἰς τὸ
μέλλον Συμβούλιον, ἔτι δὲ νὰ μελετήσῃ τὸ αὐτὸ Συμβούλιον
καὶ τὴν δευτέραν πρότασιν (τὴν περὶ γραφείου), ἂν εἶναι δυ-
νατὴ καὶ ὠφέλιμος ἢ πραγματοποιήσις της.

Ἐφεξῆς προσέθη ἡ Συνέλευσις διὰ δύο ψηφηφοριῶν, ὡς κε-
λεύει ὁ ὀργανισμός, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διὰ τὸ ἐπίον ἔτος
Συμβουλίου καὶ ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς·

Πρόεδρος	Φίλιππος Ἰωάννου	διὰ ψήφ. 32
Ἀντιπρόεδρος	Σπυρίδ. Φιντικλῆς	» » 30
Ταμίας	Παν. Ἐμ. Γιαννόπουλος	» » 27
Γραμματεὺς	Στέφ. Ἀθ. Κουμανούδης	» » 31
Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου	Λύσ. Καφταντζόγλου	» » 24
	Εὐθ. Καστόρχης	» » 27
	Π. Εὐστρατιάδης	» » 25
	Δημ. Κοκίδης	» » 23
	Στέφ. Ν. Δραγούμης	» » 22
	Γερ. Μαυρογιάννης	» » 20
	Σ. Σωτηρόπουλος	» » 17

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέ-
ματος τῆς ψηφηφορίας, εἰς τῶν ἐταίρων προέτεινε καὶ ἡ
Συνέλευσις παρεδέχθη νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἵνα
φροντίσῃ εἰδικώτερον καὶ περὶ συντηρήσεως τῶν ἔργων τῆς
παλαιᾶς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης διὰ προσφόρων μέσων.
Μεθ' ὃ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

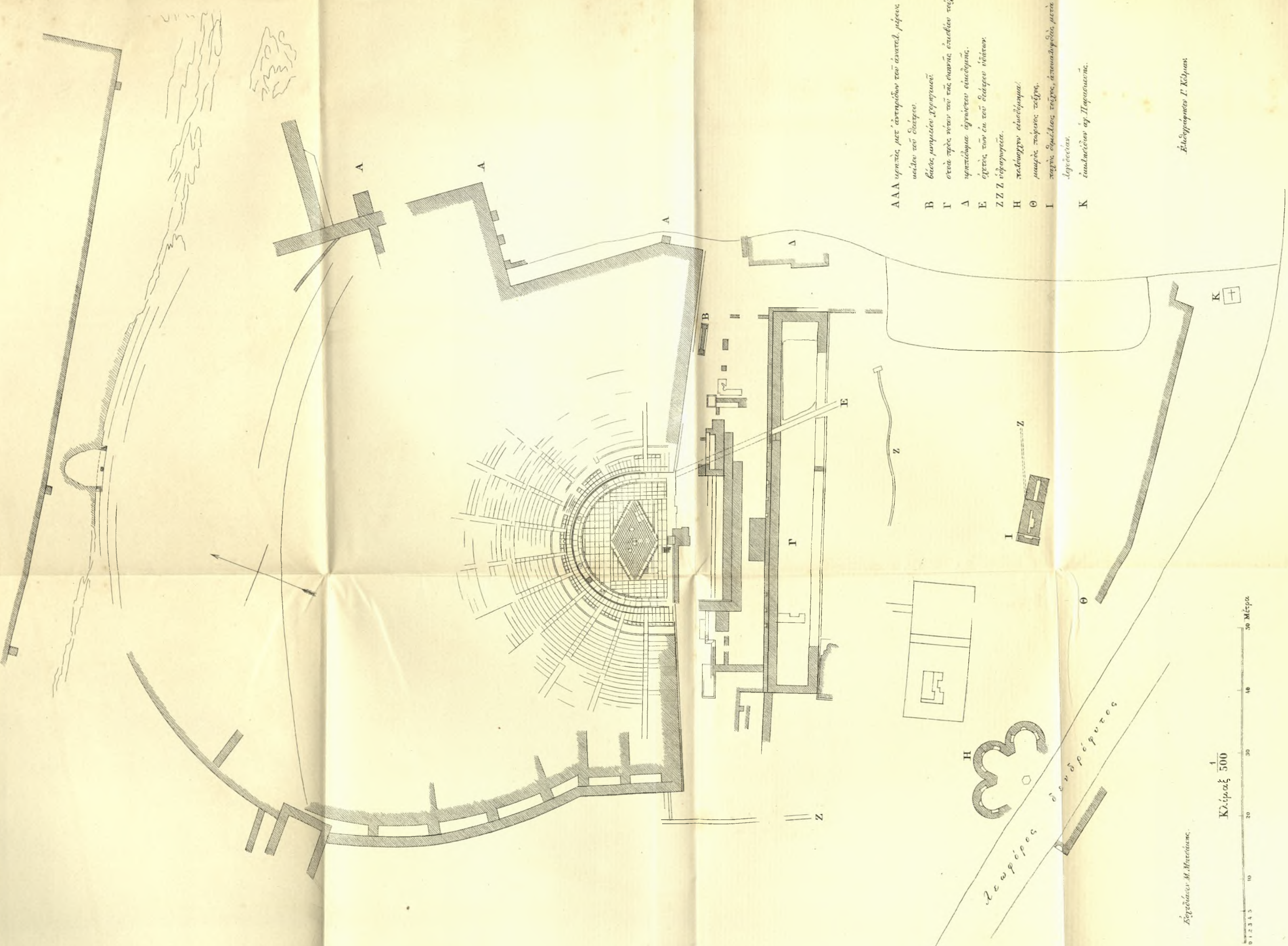
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
 Έσόδων και Έξόδων της Αρχαιολογικής Εταιρίας διά τὸ ἔτος 1878.

ΕΣΟΔΑ.				ΕΞΟΔΑ.					
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Τῆς 31 Δεκεμβρ. 1877.			18938	03	ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Προσωπικόν	2640	—
»	Τακτικά ἔτησια	6503	60			»	Γραφ. ὕλη, χάρτης, τυπωτικά ταχυδρομικά κλπ.	863	75
»	Ἐκτακτοί	1278	80			»	Βιβλιοθήκη, ἀγορασθ. βιβλία	89	75
»	Εἰδικὴ ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν κλπ	5000	—	12782	40	ΜΟΥΣΕΙΑ	Προσωπικόν	240	—
ΤΟΚΟΙ	Ἐντόκων καταθέσεων	652	90			»	Ἐξοδα διάφορα	635	20
»	Ὁμολογιῶν Ἐθν. δανείου 6 1/2 %	120	—			»	Ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις Μυκηναίων ἀρχαίων κλπ.	3034	35
»	» » 8 καὶ 9 % Α' καὶ Β' ἑξαμηνίας	17031	—			»	Μουσείον Ἀσκληπ. ἀρχαίων ἐν Ἀκρόπολει	758	50
»	Δεδουλευμένοι πωληθεισῶν ὁμολογιῶν	294	73	18098	65	»	Ἀγοραὶ Ἀρχαίων διὰ τὰ Μουσεία τῆς Ἐταιρίας	2627	70
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Μέρισμα 22 μετοχῶν δύο ἑξαμηνιῶν ἤτοι 12 μετοχῶν Ἐταιρίας καὶ 10 ὄμ. τοῦ Ἰώμα			5085	52	ΑΡΧΑΙΑ	Ἐπισκευαὶ τείχους ἀκρόπολεως	6120	75
ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Ἐξαργύρωσις 32 κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	8960	—			»	» ἀρχαίου Βουλευτηρίου	140	25
»	» πωληθεισῶν 34x296	18644	—			»	Ἀνασκαφαὶ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν	14684	—
»	» » 30x286					»	» εἰς Μυκῆνας	9645	88
»	ὑπερτίμησις κληρωθεισῶν καὶ παραρτημάτων	386	62	27990	62	ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ.	Προσωπικὸν ἐφόρου καὶ φυλάκων τῶν Μουσείων καὶ τῶν ἀρχαίων Θεσπιῶν Χαίρωνείας Τανάγρας Νεμέας, Μυκηνῶν καὶ Πραίων	2834	40
ΜΟΥΣΕΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ	Εἰσιτήρια εἰς Μυκηναίων Μουσείον			1095	36	»	Περιουσιολογία καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων εἰς Μουσεία Βοιωτίας	2617	50
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Ἀπόληψις προκαταβολῶν			14784	40	ΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ	Τῆς ἐν Κηφισίᾳ οἰκίας		
ΑΚΙΝΗΤΑ	Ἐκποιήσις ἀκινήτων			5474	50	ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Εἰς ἀγορὰν γηπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνῃ	25256	90
ΔΑΧΕΙΟΝ.	Ἐξ ὀφειλομένων Α'. Περιόδου	1497	14			»	» οἰκίας Φράγκου ἐν Δελφοῖς	9000	—
»	Ὁμοίως Β'. »	1696	78			»	Ἀνέγερσις Φυλακείου ἐπὶ τῶν εἰς Κηφισίαν	1832	30
»	Ἐκ πωλήσεως κλήρων Γ'. »	23317	03	26510	92	»	Ἄγορὰ ἀρχαίων τῆς Μήλου	27500	—
ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΑΝΕΙΟΝ	Ἐκ πωλήσεως φυλλαδίων Λογοδοσίας			13	—	»	Δαπάναι ἄλλαι ἀποληπταί	608	—
»	Ἐκ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς			20000	—	ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΑΧΕΙΟΝ	Τῶν εἰσπράκτορι ποσοστὰ εἰσπράξεως καὶ λοιπὰ		
				150773	40	ΔΑΝΕΙΑ	Προσωπικόν		
						ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Ἀποδοσις δανείου εἰς Ἐθν. Τράπεζαν		
							μεταφερόμενον εἰς τὸ 1879		
								64197	20
								730	82
								2250	—
								20000	—
								9663	50
								150773	40

Π Ε Ρ Ι Ο Υ Σ Ι Α Τ Η Σ Ε Τ Α Ι Ρ Ι Α Σ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1877.				ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1878.					
ΑΚΙΝΗΤΑ.	Γήπεδα ἐν Ἀθήναις	(α)	14500	ΑΚΙΝΗΤΑ.	Γήπεδον ἐν Ἀθήναις καὶ οἰκία ἐν Κηφισίᾳ	(α)	13500		
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Ἄξια 12 μετοχῶν	(β)	36000	ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Ἄξια 12 μετοχῶν	(β)	39600		
ΙΔΙΑ.	Κατάθεσις ἔντοκος		10061	»	Κατάθεσις ἔντοκος		10061		
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	556 ὁμολογία Ἐθν. δανείου 9 0/10		155680	ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	526 ὁμολογ. δανείου 9 0/10		147280		
»	155 » » 8 0/10		43400	»	89 » » 8 0/10 τῶν 4 ἑκατομ.		24920		
»	20 » » 6 0/10		2000	»	20 » » 6 0/10		2000		
		(γ)	201080			(γ)	174200		
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Ἀποληφθῆσάμενα	(δ)	22683	20	ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛ.	Τὰ καταβληθέντα εἰς ἀγορὰς γηπέδων καὶ οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις Ἐλευσίνῃ καὶ Δελφοῖς καὶ τῶν ἀρχαίων τῆς Μήλου ἀποληφθῆσ. παρὰ τῆς Κυβερν.	72043	60	
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Τὴν 31 Δεκεμβρ. 1877	(ε)	18938	03	»	Εἰς τὸν εἰσπράκτορα διὰ πρόχειρα ἐξοδα	100	—	
			303262	23				72143	60
					ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Τὴν 31 Δεκεμβρ. μεταφερόμενον εἰς 1879	(ε)	9663	50
								319168	40
ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ	Ὁ ἀνωτέρω λ/μὸς τοῦ 1877		303262	23	Ἡ ἀπεναντι αὐξήσεως εἰσφορά ἐκ ΠΗΓΑΖΕΙ (α) Ἀκίνητα λ/μὸς τοῦ 1877		14500		
»	Ὁ ἀπέναντι τοῦ 1878		319168	10	» 1878		13500		
	Αὐξήσις δρ.		15905	87	»		4000		
					Ἡτοι: ἀνάκτησις οἰκίας ἐν Κηφισίᾳ	δρ. 7000			
					ἐκ τιμήματος οἰκίας καὶ γηπέδου	δρ. 5474:50			
					ἐκ ζημίας οἰκίας, ἀνάκτησις	δρ. 7000			
					πώλησις	» 4479:50			
						2520:50			
					ὁμοίως: ἀγορὰ γηπέδου	δρ. 3500			
					πώλησις	» 3495			
						5			
						δρ. 2525:50			
						8000			
						1000			
					(γ) Δημόσια χρεώγραφα λ/μὸς 1877	δρ. 201080			
					Ὁμ. 1878	» 174200			
					(ε) Ὑπόλοιπον	1877	26880		
					» 1878	» 9663:50			
						9274	53		
					(δ) Προκαταβολαὶ	Ὀλιγώτερα δρ.	37154	53	
					Ὁμ. 1877	» 22683:20			
					» 1878	» 72143:60			
						49460:40			
					(β) Ἐθνικὴ Τράπεζα λ/μὸς 1877	δρ. 36000			
					Ὁμ. 1878	» 39600			
						3600			
						53060	40		
					Πλεονέκτα δρ.		15905	87	

Ὁ Ταμίης
 Π. Ε. Μ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

- Α Α Α υπηλας μετ' ἀνταρίδων τῶ ἀνατολ. μέρει τῶ
υαίου τοῦ θαύρου.
- Β βάσις μνημείου Σφραγιστοῦ.
- Γ ἑστὰ πρὸς νότον τῶ τῆς σφαιρῆς ἐπιπέδου τείρου.
- Δ ὑπεπόμωμα ἀγνώστου εἰσοδοῦ.
- Ε ἑστὰ τῶν ἐν τῶ θαύρου ἰδιῶτων.
- Ζ Ζ Ζ ἐφορηγεῖα.
- Η πάλιστρον εἰσοδοῦ.
- Θ μαζὰ πόρονος τείρου.
- Ι παρὰ ἐπιπέδου τείρου, ἀπεναντίας μετὰ τῶν
ἀγνῶστων.
- Κ ἰουδαϊκῶν ἀγ. Παρουσία.

Ἐργαζόμενος Μ. Μαρτίνου.

Κλίμαξ 500

Ἐπιγράμματα Γ. Κόλλιας.